

A BIZOTTSÁG 553/2006/EK RENDELETE**(2006. március 23.)****a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS**1.1. Az eljárás megindítása**

- (1) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2005. július 7-én közzétett értesítésében ⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK) származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik Közösségbe történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.
- (2) Az eljárást azt követően indították meg, hogy a European Confederation of the Footwear Industry (Európai Cipőipari Szövetség, CEC) 2005. május 30-án panaszt nyújtott be a Közösség által gyártott egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik jelentős hányadának, jelen esetben több mint 40 %-ának előállítását képviselő termelők nevében.

1.2. Az érintett felek és az ellenőrző látogatások

- (3) Az eljárás megindításáról a Bizottság hivatalosan tájékoztatta a KNK és Vietnam exportáló termelőit, az ismerten érintett importőröket/kereskedőket, az érintett exportáló országok képviselőit, valamint a panaszos közösségi termelőket és szövetségeiket. Az érintett feleknek az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül lehetőséget biztosítottak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, és meghallgatást kérjenek.
- (4) Tekintettel a kínai és vietnami exportáló termelők és a közösségi termelők nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben mintavételt határoztak meg a dömping és a kár megállapításához, az alaprendelet 17. cikkével összhangban. Meg kell jegyezni, hogy a közösségi importőrök és kereskedők esetében nem alkalmazták mintavételt, mivel ezek mindegyikét felkérték az együttműködésre.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 166., 2005.7.7., 14. o.

- (5) Annak érdekében, hogy a KNK-beli és vietnami exportáló termelők számára lehetővé tegyék a piacgazdasági elbírás (a továbbiakban: PGE) vagy egyéni elbírálás (a továbbiakban: EE) igénylését, a Bizottság igénybejelentő lapokat küldött az ismerten érintett exportáló termelőknek és a két ország érintett hatóságainak.
- (6) A Bizottság kérdőívet küldött a mintába bevásztott tíz közösségi termelőnek, az érintett országok mintáiba bevásztott exportáló termelőknek, valamennyi ismerten érintett importőrnek, valamint minden olyan importőrnek, amely az eljárás megindításáról szóló értesítésben megjelölt határidőn belül jelentkezett. Kérdőívet küldtek továbbá egy fogyasztói érdek-képviseleti szövetséghez és a jelentősebb termelőket tömörítő tagállami cipőipari szövetségekhez annak érdekében, hogy általános információkat gyűjtsenek a termelők helyzetének alakulásáról.
- (7) A kérdőívre az alábbiak adtak választ: a mintában szereplő kínai exportáló termelők közül tizenkét vállalat (a mintába felvett termelők egyike úgy határozott, hogy nem működik együtt a Bizottsággal); négy kínai exportáló termelő, akik az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján egyéni vizsgálatot kértek; a mintában szereplő nyolc vietnami exportáló termelő; és további négy olyan vietnami exportáló termelő, aki az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján egyéni vizsgálatot kért. A kérdőívre továbbá a mintában szereplő tíz közösségi termelő és az exportáló termelőktől független 39 importőr is válaszolt. Beadványok érkeztek továbbá három importőri szövetségtől.
- (8) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a dömping, az abból eredő kár és a közösségi érdek előzetes meghatározásához szükségesnek ítélt. A Bizottság a következő vállalatok telephelyein tett ellenőrző látogatást:

a) Közösségi termelők

A Bizottság a mintában szereplő tíz közösségi termelő telephelyén, öt különböző tagállamban tett ellenőrző látogatást. A mintában szereplő közösségi termelők és a többi együttműködő közösségi termelő az alaprendelet 19. cikke alapján kérelmezte neve bizalmas módon történő kezelését. Állításuk szerint nevük kiszolgáltatása jelentős kárt okozhat számukra.

Tény, hogy egyes panaszos közösségi termelők termékeiket olyan vásárlók számára értékesítik, amelyek a KNK-ból és Vietnamból is szereznek be termékeket, és így közvetlenül részesülnek az onnan származó behozatal hasznából. E panaszosok ezért érzékeny helyzetben vannak, mivel a feltételezett kárt okozó dömping elleni panaszuk vagy a panasz támogatása ügyfeleik egy részében elégedetlenséget kelthet. E panaszosok attól tartanak, hogy egyes ügyfelek ellenlépéseket tehetnek, ami akár üzleti kapcsolatuk felmondását is jelentheti. A kérelmet a Bizottság megfelelően megalapozottnak találta, és ezért helybenhagyta.

Exportáló termelők képviselői és egy független importőr jelezték, hogy a panaszosok kilétének ismerete hiányában nem képesek megfelelően érvényesíteni védekezéshez fűződő jogukat. Azt állították, hogy ebben a helyzetben nem áll módjukban meggyőződni a panaszosok panasztételi jogát megalapozó helyzetről. Meg kell jegyezni azonban, hogy az érdekelt felek megtekinthették az egyes panaszosok termelési értékeit, és így kilétük ismeretének hiányában is meggyőződhetek azok helyzetéről. A kérelmet ezért elutasították.

b) Független közösségi importőrök

- Adidas Salomon AG, Németország,
- C&J Clark International Limited, Egyesült Királyság,
- George Clothing Ltd., Egyesült Királyság,
- Nike European Operations B.V., Hollandia,
- Puma AG Rudolf Dassler Sport, Németország,
- Timberland Europe B.V., Hollandia.

c) Exportáló termelők a KNK-ban

- Apache Footwear Ltd. (a továbbiakban: APE I),
- Apache Footwear II Ltd. (APE II),
- FED International Corp. (FED),
- FuGuiNiao Shoes Development Co. Ltd. (FS),
- Golden Step Industrial Co. Ltd. (GS),
- Growth-Link Overseas Co. Ltd. (GLO),
- Heng Tai Hong Wei Shoes Co. Ltd. (Heng Tai),
- Laikong Footwear Co. Ltd. (Laikong),
- Laitin Footwear Co. Ltd. (Laitin),
- Poong Won Chehwa Co. Ltd. (PWC),
- Sun Sang Kong Yuen Shoes FTY (Hui Yang) Co. Ltd. (SSKY),
- Yue Yuen Group (Yue Yuen).

d) Exportáló termelők Vietnámban

- Pou Yuen Vietnam Enterprise Ltd. Yuen Yuen,
- Pou Chen Vietnam Enterprise Ltd. Yuen Yuen,
- Taekwang Vina Industrial Co. Ltd.,
- Haiphong Leather Products and Footwear Company,
- Company No 32,
- Dona Biti's IMEX Corp. Pte. Ltd.,
- Binh Tien Imex Corp. Pte. Ltd.,
- Kai Nan Joint Venture Co. Ltd.

Figyelembe véve annak szükségességét, hogy a piacgazdasági elbánásban esetlegesen nem részesülő KNK-beli és vietnami exportáló termelők számára rendes értéket állapítsanak meg, a rendes érték egy analóg ország – ez esetben Brazília – adatai alapján történő megállapítása céljából ellenőrzést végeztek a következő vállalatok telephelyén:

- Bison Indústria de Calçados Ltda,
- Calçados Azaleia SA,
- H. Bettarello Curtidora e Calçados Ltda.

1.3. Vizsgálati időszak

- (9) A dömping és a kár kivizsgálása a 2004. április 1. és 2005. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI) terjedt ki. A kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciák tekintetében a Bizottság a 2001. január 1. és a VI vége közötti időszak adatait elemezte (a továbbiakban: érintett időszak).

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Általános megállapítások

- (10) A vizsgálat tárgyát képező termék lábbeli, amely bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkezik (a továbbiakban: bőr felsőrésszel rendelkező lábbeli), kivéve a következőket:

- a Kombinált Nomenklátúra 64. árucsoportjának 1. alszámos megjegyzése alkalmazásában sportcipőként meghatározott, azaz i. szögekkel, tüskékkel, stoplikkal, kapcsokkal, pánttal és hasonlókkal felszerelt vagy ilyen felszerelésére alkalmas, kifejezetten sportolásra szánt lábbeli; és ii. korcsolyacipő, sícipő, sítakancs, sítutócipő, hószőrőcipő, birkózó-, ökölvívó- és kerékpárcipő,
- papucs és más házicipő,
- orrmerevítővel ellátott lábbeli.

- (11) Az érintett termékkörbe így főként szandál, bakancs, utcai cipő és városi viseletre alkalmas cipő tartozik.

i. Speciális technológiával készült sportcipő

- (12) Számos exportáló termelő és importőr szerint az érintett termékkörből ugyancsak ki kell zárni egyes speciális technológiával készült sportcipőket. Ez az igény azon a vélekedésen alapul, hogy sajátosságaik következtében az ilyen lábbelik és a bőr felsőrésszel rendelkező egyéb lábbelik nem tekinthetők egyetlen terméket alkotó csoportnak.

- (13) Az igény közelebbről a speciális technológiával készült, sportolásra szolgáló ún. STAF (Special Technology Athletic Footwear) lábbelikre vonatkozik. Ebben a vonatkozásban a sportolásra szolgáló lábbeli fogalmába a teniszcipő, kosárlabdacipő, edzőcipő, futócipő és hasonlók tartoznak. Az érintett típust (azaz a STAF-típusú lábbeliket) jelenleg az alábbi KN-kódok alá sorolják: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98. A STAF-típusú lábbelikre vonatkozó igényt a Bizottság részletesen elemezte. Először is megállapításra került, hogy a STAF-típusú lábbelik magas minőségű, speciális technikai tulajdonságokkal rendelkező cipők, amelyeket kifejezetten sporttevékenység végzésére fejlesztenek ki. E műszaki sajátosságok közé tartozik mindenekelőtt a sportoló sarkát és lábfejét védő, összetett járótalpszerkezet, illetve a speciális párnázást vagy stabilizáló elemeket tartalmazó, az ütéscsillapítást és/vagy a mozgás stabilizálását elősegítő pótlólagos köztalp. Ezek a sajátosságok lényegesen hozzájárulnak a sportteljesítmény fokozásához és a sportsérülések megelőzéséhez.

- (14) E jellemzők kialakítása jelentős kutatási-fejlesztési költségekkel jár a formatervezés, az alkalmazott speciális anyagok és a tesztelés vonatkozásában. E többletköltségek miatt a STAF-típusú lábbelik behozatali ára általában meghaladja más típusú lábbelik importárát.
- (15) Továbbá, a vizsgálat megállapította, hogy a STAF-típusú lábbelik i. szokásos értékesítési csatornáik; ii. végfelhasználásuk módjuk és a fogyasztók róluk alkotott képe; valamint iii. behozataluk alakulása tekintetében is eltérnek más típusú lábbelikétől. E különbségek a következők.
- (16) Ami az értékesítési csatornákat illeti, a STAF-típusú lábbeliket sportcikknek értékesítésére szakosodott áruházakban vagy – nagy márkakereskedelmi hálózatok vagy áruházak esetében – a sportcikknek számára kialakított külön bemutatóhelyeken/részlegekben árusítják. Ezzel szemben a más típusú lábbeliket leginkább a (márkázott vagy nem márkaolt) lábbelivel foglalkozó kiskereskedők, esetleg élelmiszer-áruházak értékesítik.
- (17) A STAF-típusú lábbelik értékesítésének eltérő csatornáit is jelzik, hogy a fogyasztók ezeket a cikkeket a más lábbelitípusoktól megkülönböztetve kezelik. Közelebbről megállapítható, hogy a sportcikknek vásárlói egyértelműen megkülönböztetik a speciálisan sporttevékenység céljára kialakított cipőket az egyéb cipőfajtáktól, köztük a sportcipőknél tűnő, ám a STAF-típusú cipők tulajdonságaival nem rendelkező szabadidőcipőktől. Továbbá, míg a STAF-típusú lábbelik más lábbelikhez hasonlóan a nem sportcélú, hétköznapi tevékenységek során is hordhatók, e más típusú lábbelikről nyilvánvalóan nem állítható, hogy sportolás céljára alkalmasak. Ennélfogva a STAF-típusú lábbelik és az egyéb lábbelik felcserélhetősége meglehetősen korlátozott.
- (18) A vizsgálat azt is megállapította, hogy az érintett országokból származó STAF-típusú lábbelik és az egyéb lábbelitípusok behozatala eltérően alakult az utóbbi években. Miközben a STAF-típusok behozatala 2003 és a VI között 5 %-kal csökkent, a nem STAF-típusok behozatala több mint 50 %-kal nőtt. Ami az importárakat illeti, ezek csökkenése az érintett országokból származó STAF-típusú lábbelik esetében jóval kevésbé volt jelentős, mint az egyéb lábbelik esetében: 2003 és a VI között a STAF-típusú lábbelik átlagos behozatali ára 6 %-kal, míg más típusok ára 12 %-kal csökkent. Végezetül azt is meg kell állapítani, hogy a VI alatt a STAF-típusú lábbelik átlagos behozatali ára csaknem 40 %-kal meghaladta a más típusú cipők átlagos importárát.
- (19) A fenti okok, azaz az alapvető fizikai és műszaki jellemzők, az értékesítési csatornák, a végfelhasználás módja és a fogyasztói magatartás eltérései miatt a Bizottság ideiglenesen úgy határoz, hogy a STAF-típusú lábbeliket ki kell zárni az érintett termék köréből, és ennek következtében ki kell vonni a vizsgálat hatálya alól.
- (20) A közösségi lábbelitermelő gazdasági ágazat szerint a közelmúltban tapasztalt divatirányzatok a sportcipők és a szabadidőcipők piaci szegmense közötti lényeges átfedéshez vezettek. Az ágazat szerint mindkét típusú lábbelit azonos elosztási csatornákon keresztül értékesítik, és a fogyasztók gyakran vásárolnak és használnak STAF-típusú lábbelit nem sportcélú tevékenységek végzésére. Ezért a közösségi gazdasági ágazat véleménye szerint a STAF-típusú lábbelik nem zárandó ki az érintett termék köréből.
- (21) Ami a divatirányzatokat illeti, jóllehet ezek befolyásolhatták a fogyasztók döntéseit és preferenciáit, a termék alapvető fizikai és műszaki jellemzőire nyilvánvalóan nincsenek hatással, és ezért nem vezethetnek a fenti következtetések módosításához.

- (22) Meg kell állapítani továbbá, hogy a szabadidőcipők elmúlt években érzékelhető rendkívüli népszerűsége a szabadidőcipő-szegmens egészét érinti, és különösképpen a sportcipőnek látszó szabadidőcipőket, sőt a STAF-jellemzőkkel nem rendelkező sportcipőket is. Bár előfordulhatott, hogy a szabadidő-viselet népszerűvé válása nyomán a STAF-típusú lábbeliket az eredetileg tervezettől eltérő célra használják a fogyasztók, ez a jelenség mindazonáltal elszigetelt maradt, ráadásul nem a STAF-típus speciális és egyedi jellemzőin, hanem azon az egyszerű tényen alapult, hogy hasonlítanak a sportcipőnek látszó szabadidőcipőkre.
- (23) Ugyanakkor azt az állítást, hogy a divatirányzatok a STAF-típusú cipők eladásainak növekedéséhez vezettek, a behozatalra vonatkozó adatok nem támasztják alá. Amint azt fent jeleztük, a STAF-típusú lábbeli importvolumene a közelmúltban voltaképpen csökkent. Mivel a közösségi gyártás jelentékeny mennyisége miatt a két érintett ország adja a közösségi fogyasztás döntő hányadát, ez egyúttal a közösségi fogyasztás csökkenését jelzi. Rá kell mutatni arra is, hogy a közösségi gazdasági ágazat állítása a sportcipő-szegmens egészére, és nem kifejezetten a STAF-típusú lábbelikre vonatkozott, mely utóbbiakat a sportcipőnek látszó szabadidőcipőkhöz való fent említett hasonlóságuk miatt ugyan érintett az általános divatirányzat, ám csupán elhanyagolható mértékben.
- (24) Meg kell állapítani mindazonáltal, hogy a STAF-típusú lábbeliket esetenként sportcikkszaküzleteken kívül is értékesíthetik, és létezhet némi verseny a STAF-típusú és az egyéb lábbelik között. Mivel azonban ennek mértéke korlátozott, ez nem elegendő ok a fenti következtetés módosítására.
- (25) A tagállamok egyike a STAF-típusú lábbelinek az eljárásból történő kizárását azon az alapon kifogásolta, hogy ez az intézkedés kijátszásának súlyos veszélyével fenyeget. Ezt a tagállam arra a feltételezésre alapozza, hogy egyszerű fizikai ellenőrzés alapján nem lehetséges a különböző lábbelítípusok megkülönböztetése, mivel arra csak a lábbelit alkotó anyagok kémiai elemzése és a cipő mechanikus alkotórészeinek műszaki tesztelése alapján van lehetőség.
- (26) Jóllehet nem zárható ki, hogy az egyszerű fizikai ellenőrzés valóban nem minden esetben bizonyul elégségesnek az egyes típusok megkülönböztetéséhez, ez mégsem tekinthető a STAF-típusú lábbelik kizárása ellen szóló megalapozott érveknek. Az a tény, hogy esetenként nehézséget okozhat az egyes típusok fizikai megkülönböztetése, nem változtat a fenti következtetésen, miszerint a STAF-típusú lábbelik a más bőr felsőrésszel rendelkező lábbeliktől eltérő típusnak tekintendők. Számos más esetben is előfordul, hogy fizikai vizsgálatnál többre van szükség annak megállapításához, hogy egy adott termék a meglévő dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozik-e vagy sem. Ez azonban sohasem jelentett elegendő alapot arra, hogy az adott terméket ne zárják ki az intézkedések hatálya alól. A kérelmet ezért elutasították.
- (27) Végül, egyes érdekelt felek azt kérték, hogy az eljárásból ne csupán a STAF-típusú lábbeliket, hanem az összes sportcipőt zárják ki. Ezt ugyanarra az érve alapozták, mint amelyet a STAF-típusú lábbeli esetében hangoztattak. A vizsgálat azonban megállapította, hogy a STAF-típusú lábbelivel kapcsolatban tett következtetések nem alkalmazhatók azonos módon a STAF-jellemzőkkel nem rendelkező cipőkre. A vizsgálat azt találta, hogy ezekre a lábbelítípusokra sokkal inkább az előző két preambulumbekzdésben levont következtetések érvényesek, vagyis nem húzható világos határ köztük és az egyéb lábbelítípusok között, illetve azokkal közvetlenül versenyeznek. A kérelmet ezért elutasították.

ii. Gyermeklábbeli

- (28) Az eljárás alkalmazásában a gyermeklábbeli ideiglenesen a 24 cm-nél kisebb talpbetéttel és 3 cm-nél kisebb kombinált talp- és sarokmagassággal rendelkező cipőt jelenti. E lábbeliket jelenleg az ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, 6403 51 11, 6403 51 91, 6403 59 31, 6403 59 91, 6403 91 11, 6403 91 91, 6403 99 31, 6403 99 91 és ex 6405 10 00 KN-kód alá sorolják. Későbbi vizsgálatnak kell megállapítania, hogy e meghatározás módosítandó-e a végleges intézkedések alkalmazásában.
- (29) Emlékeztetni kell arra, hogy egy korábbi, bőr és műanyag felsőrésszel rendelkező lábbelikre vonatkozó eljárás ⁽³⁾ során a 24 cm-nél kisebb talpbetéttel rendelkező cipőket nem tekintették az érintett termékhez tartozónak. Ennek oka az volt, hogy tekintettel sajátosságaikra, a gyermekcipőket és a más típusú, bőr felsőrésszel rendelkező cipőket akkor nem tekintették azonos terméknek. A Bizottság ezért e vizsgálat során megvizsgálta, hogy a gyermeklábbeli az érintett termék körébe tartozik-e, vagy külön vizsgálatot érdemel.
- (30) Először is a gyermekcipők és a más típusú cipők között valóban léteznek műszaki és fizikai különbségek. Kisebb méretük miatt a gyermekcipők gyártási folyamata sajátos; a gyermekláb sajátos, különösen az első életévek izom- és vázrendszeri fejlődését tükröző fiziognómiai jellemzőinek megfelelő, kisméretű cipők gyártása speciális műveleteket igényel.
- (31) Továbbá a gyermekcipőket gyakran más csatornákon keresztül értékesítik, mint a más típusú cipőket, ami egyben jelzi, hogy a fogyasztók velük kapcsolatos magatartása eltérő lehet. Közelebbről arról van szó, hogy a gyermekcipők vásárlói rendszerint egyértelműen megkülönböztetik a gyermekek számára gyártott cipőket a más típusú cipőktől. Ugyanakkor, szemben a felnőttcipőkkel, a gyermeklábbeli-piacot láthatóan kevésbé befolyásolják a divatirányzatok és hasonló megfontolások – a hangsúly e körben az áron és a minőségen van. A fogyasztói magatartást befolyásoló további elem, hogy a gyermekek növekedése miatt a gyermekcipők elhasználódási sebessége jóval nagyobb, mint a más típusú cipőké.

A vizsgálat eredményeként az eljárás e szakaszában még nem lehetséges végleges megállapítást tenni arra nézve, hogy a gyermeklábbelik az érintett termék körébe tartoznak-e. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy a gyermeklábbelit ideiglenesen, a végleges szakaszban történő további vizsgálatokig és megfontolásig az érintett termék alá sorolja.

iii. Egyéb észrevételek

- (32) Egy további észrevétel szerint a termékmeghatározás túlzottan tág ahhoz, hogy egyetlen termékre vonatkozhasson, hiszen számos eltérő stílusú, anyagú és minőségű terméket foglal magában, amelyek mindegyikét egyenként, külön vizsgálatok keretében szükséges elemezni. Ez az észrevétel azon a tényen alapul, hogy a termékmeghatározáshoz 33 KN-kód tartozik, ami állítólagosan azt jelzi, hogy több különböző termékről van szó, és hogy a különböző lábbelitípusok eltérő jellemzőkkel, végfelhasználási móddal, gyártási eljárásokkal és értékesítési csatornákkal rendelkeznek.

⁽³⁾ A Tanács 467/98/EK rendelete (HL L 60., 1998.2.28., 1. o.).

- (33) A termékmeghatározást lefedő KN-kódok száma önmagában véve irreleváns a termékmeghatározás tág vagy szűk volta tekintetében. Annak meghatározása során, hogy valamely vizsgálat tárgyát képező termék egyetlen terméknek tekinthető-e, a termék alapvető fizikai és műszaki jellemzői számítanak lényegesnek, és e jellemzőket fentebb részleteztük.
- (34) Továbbá, jóllehet az egyes lábbelitípusok eltérő speciális jellemzőkkel rendelkezhetnek, a vizsgálat bizonyította, hogy a STAF-típusú lábbelik kivételével alapvető jellemzőik megegyeznek. Önmagában továbbá az a tény sem döntő a két vagy több különböző termék tényének megállapításában, hogy az érintett terméket esetleg eltérő gyártási folyamat során állítják elő. A vizsgálat végül azt is megállapította, hogy az érintett termék különféle típusait általában azonos értékesítési csatornákon keresztül árulják. Bár előfordulhat, hogy néhány szaküzlet csupán bizonyos típusokra összpontosít, a kereskedők (kiskereskedők, áruházak, élelmiszer-áruházak) döntő többsége az összes típust árusítja, hogy vásárlóinak minél szélesebb termékkínálatot kínáljon.
- (35) Végezetül, egyes importőrök szerint az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott termékkör még a panaszosok által megadott, az észrevétel szerint csupán három lábbelitípusra szorítkozó termékmeghatározásnál is tágabb.
- (36) Ebben a tekintetben hangsúlyozni kell azt aényt, hogy a hasonló terméknek az eljárás megindításáról szóló értesítésben rögzített meghatározása pontosan megfelel a panaszban megadott meghatározásnak. A panaszban említett három lábbelitípus csupán példa gyanánt szolgált. A panasz világossá teszi, hogy az adott három típus az érintett országokból származó behozatal jelentős hányadát (több mint 50 %-át) képviseli. Ebből semmi esetre sem következik, hogy ez az eljárás alkalmazási körének az említett három típusra történő korlátozását jelentené.
- (37) A fentiekre tekintettel a termékmeghatározás túlságosan tág voltára vonatkozó állításokat elutasították.

iv. Következtetés

- (38) Annak ellenére, hogy stílusok és típusok széles körét foglalják magukban, a fennmaradó lábbelitípusok, azaz a STAF-típusú lábbelik kivételével az összes egyéb, bőr felsőrésszel rendelkező lábbeli alapvetően azonos lényegi jellemzőkkel, felhasználási móddal és fogyasztói megítéléssel rendelkeznek.
- (39) Túl azon, hogy osztoznak az alapvető fizikai és műszaki jellemzőkben, valamennyi ilyen különféle stílusú és típusú lábbeli egymással közvetlenül versenyez és egymással igen nagy mértékben helyettesíthető. Ezt egyértelműen szemlélteti az a tény, hogy a különféle típusok között nincs világos határvonal, azaz a szomszédos típusok között átfedés és verseny van.
- (40) Ennélfogva a jelen eljárás alkalmazásában és összhangban a következetesen alkalmazott közösségi gyakorlattal a STAF-típusú lábbelik kivételével a fent meghatározott termék minden típusa egyetlen terméknek tekintendő.

2.2. Érintett termék

- (41) Az érintett termék a fent leírt, bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, a KNK-ból és Vietnamból származó lábbeli.

- (42) A vizsgálat megállapította, hogy – amint az fent megállapításra került – a bőr felsőrésszel rendelkező valamennyi lábbelitípus, a stílus és a típus tekintetében közöttük fennálló különbségek ellenére azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek – azaz kültéri használatra szolgáló, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik –, alapvetően ugyanarra a célra használatosak, és egyazon termék különböző típusainak tekinthetők.
- (43) Ezért e vizsgálat alkalmazásában az érintett termék a fenti „Általános megállapítások” részben leírt, bőr felsőrésszel rendelkező, a KNK-ból és Vietnamból származó lábbeli. A termék jelenleg a következő KN-kódok alá sorolandó: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00.
- (44) Meg kell jegyezni, hogy 2005. január 1-jéig mennyiségi korlátozás volt érvényben a KNK-ból származó és a fenti KN-kódok alá tartozó termékekre a 6403 20 00 és az ex 6403 30 00 kódok alá tartozó, valamint a speciális technológiával készült sporttevékenység céljára szolgáló lábbelik kivételével.
- (45) Ennélfogva a jelenlegi dömpingellenes eljárás alkalmazásában az érintett termék valamennyi típusát egy terméknek tekintik.

2.3. Hasonló termék

- (46) A vizsgálat megállapította, hogy az érintett termék és a KNK-ban, valamint Vietnamban gyártott és azok hazai piacán értékesített, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik, illetve a Közösségben gyártott és értékesített, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik alapvető fizikai és műszaki jellemzőik, valamint felhasználási módjuk tekintetében hasonlóak, és a felhasználók e lábbeliket egymással helyettesíthetőnek tartják.
- (47) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a Közösség piacán értékesített, bőr felsőrésszel rendelkező lábbeli nem hasonló az érintett termékhez. Állításuk szerint ennek bizonyítéka a minőség, a fogyasztói magatartás, az értékesítési csatornák és a szegmentáció tekintetében a termékek között fennálló különbség. Az állítás szerint továbbá a közösségi fogyasztók általában olcsóbb terméknek viszonyulnak az érintett termékhez, és azok nem részesülnek a márkanévek által nyújtott árelőnyből sem.
- (48) A vizsgálat ezzel kapcsolatban ellentmondó importőri megállapításokat rögzített. Míg egyes importőrök megerősítették, hogy az érintett termék a Közösségben gyártottnál általában gyengébb minőségű, és attól eltérő árkategóriához tartozik, mások szerint az érintett országokban gyártott márkázott lábbelik behozatali ára az ugyanonnan származó rendkívül alacsony árú és feltehetően gyenge minőségű importnál magasabb. Másrészt a vizsgálat megerősítette, hogy a Közösségben egyaránt gyártják a lábbelipiac alsó és felső kategóriás termékeit, és ezeket ugyanazokon az elosztási csatornákon (független kiskereskedők, áruházak, vegyes élelmiszer-áruházak stb.) keresztül értékesítik, mint az érintett terméket.
- (49) A lábbeliken ugyanakkor nem szükségképpen jelzik a származási országot, ezért a fogyasztók gyakran nem tudják megállapítani, hogy a cipőt az érintett országokban vagy a Közösségben gyártották-e.

- (50) Következésképpen a vizsgálat arra a megállapításra jutott, hogy az érintett országokban és a Közösségben gyártott lábbelik származási helyüktől függetlenül a piac minden szintjén versenyeznek egymással, és nem esnek eltérő fogyasztói megítélés alá. Jóllehet létezhetnek kisebb különbségek az érintett termék és a Közösségben gyártott termék között, e különbségek nem módosítják a termék alapvető jellemzőit, tulajdonságait és felhasználási módjait.
- (51) Hasonlóképpen nem talált a vizsgálat lényeges különbséget az érintett termék és az exportőrök/termelők által hazai piacokon gyártott és értékesített bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik, illetve azon bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik között, amelyeket a piacgazdasági elbánásban nem részesülő vállalatok rendes értékének megállapítása céljából analóg országnak kiválasztott Brazíliában működő termelők értékesítenek.
- (52) Mindezekre tekintettel az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében és a jelen vizsgálat alkalmazásában az érintett országokban és Brazíliában gyártott és értékesített, valamint a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a Közösség piacán értékesített, bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik valamennyi típusa ideiglenesen hasonlóknak tekintendő.

3. MINTAVÉTEL

3.1. Mintavétel a KNK-beli és vietnami exportáló termelők körében

- (53) Tekintettel a KNK-beli és vietnami exportáló termelők nagy számára, az eljárás megindításáról szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság mintavételt helyezett kilátásba a dömping megállapítására.
- (54) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthessen a mintavétel szükségességéről és kiválaszthassa a mintát, felkérték az exportáló termelőket, hogy a vizsgálat megindításának időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és nyújtsanak be alapvető adatokat kivitelükről és hazai eladásairól, az érintett termék gyártásával összefüggő pontos tevékenységükről, és valamennyi, az érintett termék gyártásába és/vagy értékesítésébe bevont kapcsolt vállalat nevééről és tevékenységéről. A Bizottság a KNK-beli és vietnami hatóságokkal is konzultációt folytatott.

3.1.1. Az együttműködő exportáló termelők előzetes kiválasztása

- (55) Összesen 163 KNK-beli és 86 vietnami vállalat válaszolt a felhívásra, és nyújtotta be a kért adatokat a megadott határidőn belül. A vizsgálati időszak alatt a Közösségbe irányuló kivitelről azonban csupán 154 kínai és 81 vietnami exportáló termelő számolt be. Azokat az exportáló termelőket, amelyek exportálták az érintett terméket a Közösségbe a vizsgálati időszak folyamán, és amelyek kifejezték a mintavételben való részvételre irányuló szándékukat, kezdetben együttműködő társaságoknak tekintették, és figyelembe vették a minta kiválasztásánál.
- (56) Azokat az exportáló termelőket, amelyek a fent említett időszakban nem jelentkeztek, vagy amelyek nem nyújtották be időben a kért adatokat, úgy tekintették, hogy nem működnek együtt a vizsgálatban.

3.1.2. A minta kiválasztása

- (57) A KNK esetében a Bizottság eredetileg a négy legnagyobb exportáló termelőből álló minta kialakítását vette fontolóra az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Ez elősegítette volna a vizsgálatok megfelelő keretek között tartását, és egyúttal biztosította volna a reprezentativitás elvárható szintjét. A konzultációk során azonban, amelyeket ebben az esetben a kínai hatóságok és a megfelelő kínai termelői szövetség által képviselt érdekelt felekkel folytattak, a kínai hatóságok a minta reprezentativitásának növelése érdekében ragaszkodtak a lista bővítéséhez. Ennek nyomán a mintát jelentősen bővítették, amelynek eredményeképpen az végül a Közösségbe irányuló kínai export több mint 20 %-át képviselő 13 kínai exportáló termelőt foglalta magában. A mintát a kínai hatóságok ellenvetés nélkül jóváhagyták.
- (58) Vietnam esetében a Bizottság eredetileg ugyancsak a négy legnagyobb exportáló termelőből álló minta kialakítását vette fontolóra az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Tekintettel azonban a kínai hatóságoknak a kínai minta reprezentativitásának növelésére irányuló kérésére, a Bizottság – a két minta megközelítően azonos szintű reprezentativitásának biztosítása érdekében – úgy döntött, hogy a vietnami exportőrök mintáját nyolc társaságra terjeszti ki. A vietnami termelők szövetségével kapcsolatot tartó vietnami hatóságokkal folytatott konzultációk eredményeként utóbbiak feltétlen jóváhagyásukat adták a nyolc vietnami vállalatot tartalmazó mintához.
- (59) Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a minta kiválasztása során az alábbi kritériumokat vették figyelembe:
- az exportáló termelő Közösségbe irányuló exportjának mennyisége,
  - az exportáló termelő hazai piaci értékesítésének mennyisége.
- (60) Ami a fenti második kritériumot illeti, a Bizottság a lábbelitermelő gazdasági ágazat minél reprezentatívabb lefedése érdekében szükségesnek tartotta, hogy a minta hazai értékesítéssel rendelkező vállalatokat is tartalmazzon. Erre különösen azért volt szükség, hogy abban az esetben, ha a mintában szereplő exportőrök közül néhány vagy mindegyik megfelel a piacgazdasági elbírás kritériumainak, megfelelő adatok álljanak rendelkezésre az érintett terméknek az érintett országok hazai piacain történő gyártásával és értékesítésével összefüggő árakról és költségekről. Ezért a jelentős exportőrök közül csak azokat választották ki, amelyek jelentős hazai eladásokkal is rendelkeztek.
- (61) A kiválasztott vállalatok az együttműködő kínai és vietnami exportáló termelők közösségbe irányuló exportjának 25 %-át, illetve 22 %-át, hazai eladásainak pedig 42 %-át, illetve 50 %-át képviselték. A STAF-típusú lábbelik kizárása nem módosította jelentős mértékben a minták reprezentativitását.
- (62) Azokat az együttműködő exportáló termelőket, amelyeket végül nem vettek fel a mintába, a kínai és a vietnami hatóságokon keresztül tájékoztatták arról, hogy a kivételüket érintő esetleges dömpingellenes vám megállapítására az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kerül sor.
- (63) A mintavételnek alávetett társaságok részére kérdőívet küldtek, és azok egy KNK-beli társaság kivételével a megadott határidőn belül visszaküldték a kitöltött kérdőívet.

3.1.3. Egyedi vizsgálat

- (64) A minták részét nem képező négy KNK-beli és négy vietnami exportáló termelő egyéni dömpingkülönbözöt és vámtétel megállapítását kérelmezte az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése alapján, és a megadott határidőn belül benyújtotta az ehhez szükséges információkat. Tekintettel azonban az összesen 20 társaságot és számos kapcsolt vállalatot érintő minták példátlanul nagy méretére, a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban úgy határozott, hogy nem engedélyezi egyedi vizsgálatok lefolytatását, mivel ezek túlzott terhet jelentenének, és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

3.2. Mintavétel a közösségi termelők körében

- (65) A közösségi termelők körében végzett mintavétel alapja elsősorban a termelők termelési mennyisége volt. Ennek értékét a termelők és nemzeti szövetségeik által benyújtott adatok alapján állapították meg. Annak érdekében, hogy a minta kiegyensúlyozott képet adjon a lábbelitermelő gazdasági ágazatról, figyelembe vették a termelők földrajzi elhelyezkedését is. Ennek eredményeként a minta, amely elsősorban az egyes termelők méretét és súlyát tükrözi, a közösségi gazdasági ágazat földrajzi megoszlását is követi. A mintában szereplő tíz termelő a panaszos közösségi termelők együttes termelésének mintegy 10 %-át képviseli.

4. DÖMPING

4.1. Piacgazdasági elbánás (PGE)

- (66) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően a KNK-ból és Vietnamból származó behozatalt érintő dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az említett cikk (1)–(6) bekezdésével összhangban kell meghatározni azon termelők számára, amelyekről megállapították, hogy eleget tesznek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeknek, azaz ahol igazolódik, hogy a piacgazdasági feltételek érvényesülnek a hasonló termékek gyártása és értékesítése tekintetében. Röviden – és csupán a hivatkozás megkönnyítése végett – a követelmények a következők:
1. az üzleti döntések és a költségek a piaci feltételeknek megfelelően és jelentős állami beavatkozás nélkül alakulnak;
  2. a számviteli nyilvántartásokat független eljárás során, a Nemzetközi Számviteli Standardoknak (IAS) megfelelően auditálják, és azokat minden területen alkalmazzák;
  3. nincsenek a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből eredő jelentős torzulások;
  4. a csődjogi és a tulajdonjogi jogszabályok biztosítják a stabilitást és jogbiztonságot;
  5. a valutaátváltás piaci árfolyamon történik.
- (67) Valamennyi kínai és vietnami termelő kérelmezte a PGE-t az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján, és a megadott határidőn belül benyújtotta az exportáló termelőknek szóló, PGE igénylésére vonatkozó űrlapot. Egy kínai termelő azonban a PGE megítélésére irányuló kérelmét követően nem válaszolt az elküldött kérdőívre. Ennek következtében e termelő esetében a rendelkezésre álló tények alapján kell megállapítani a dömpingkülönbözöt. E termelőnek a PGE megítélésére irányuló kérelme ezért semmis, és a Bizottság a továbbiakban csupán a fennmaradó 12 kínai exportáló termelő PGE-kérelmét elemezte.
- (68) A mintában szereplő vállalatok vonatkozásában a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt, és a PGE-kérelemben benyújtott valamennyi információt ellenőrizte a szóban forgó társaságok telephelyein.

4.1.1. PGE meghatározása a KNK-beli exportáló termelők tekintetében

- (69) Az alábbi táblázat a piacgazdasági elbánásra vonatkozó megállapításokat foglalja össze minden egyes vállalatra, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott öt feltétel tekintetében.

VÁLLALAT	1	2	3	4	5	Végkövetkeztetés
	Üzleti döntések	Számvitel	Eszközök, áthozott torzulások	Jogi környezet	Valutaváltás	
1. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
2. vállalat	nem	igen	nem	igen	igen	PGE nem
3. vállalat	nem	igen	igen	igen	igen	PGE nem
4. vállalat	nem	nem	nem	nem	nem	PGE nem
5. vállalat	nem	igen	igen	igen	igen	PGE nem
6. vállalat	nem	nem	nem	nem	nem	PGE nem
7. vállalat	nem	nem	nem	nem	nem	PGE nem
8. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
9. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
10. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
11. vállalat	nem	igen	igen	igen	igen	PGE nem
12. vállalat	nem	nem	nem	nem	nem	PGE nem

Forrás: az együttműködő kínai exportőrök kérdőívre adott ellenőrzött válaszai.

- (70) Az érintett vállalatok lehetőséget kaptak arra, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban megtegyék észrevételeiket. A fenti megállapításokkal egyetlen vállalat sem értett egyet, és valamennyi azt állította, jogosult a PGE-re.
- (71) Először is meg kell jegyezni, hogy a mintában szereplő kínai exportáló termelők közül négyen a PGE öt feltétele közül egyetlennek sem feleltek meg. Ennek oka az volt, hogy az általuk benyújtott információk lényeges hiányosságokat mutattak, ezért nem lehetett meghatározni, hogy megfeleltek-e a szükséges feltételeknek. Ezt a Bizottság úgy tekintette, hogy a feltételek nem teljesültek.
- (72) Emlékeztetni kell arra is, hogy a következetesen alkalmazott bizottsági gyakorlat szerint a PGE feltételeinek vizsgálata a kapcsolt társaságokat is magában foglaló vállalatcsoport egészére vonatkozik. Ezért abban az esetben, ha a kérelmező leányvállalata vagy egyéb KNK-beli kapcsolt vállalata az érintett termék gyártója és/vagy értékesítője, akkor ezeknek a vállalatoknak is PGE-kérelmet kell benyújtaniuk. Az ebben a tekintetben elkövetett hiba vezetett ahhoz, hogy a (71) preambulumbekzdésben említett négy exportáló termelő egyikéről sem lehetett megállapítani, hogy e vállalatcsoportok egésze megfelel-e a PGE feltételeinek.
- (73) Az 1. feltétel vonatkozásában („Az üzleti döntéseket piaci jelzések alapján hozzák meg jelentős állami beavatkozás nélkül, a költségek a piaci értékeket tükrözik”) a Bizottság megállapította, hogy a 12 megvizsgált kínai exportőr közül egyetlen sem felelt meg e feltételnek. Az 1. feltétel nem teljesülésének egyik oka az volt, hogy az érintett vállalatok alapszabálya és/vagy működési engedélye az értékesítésre vonatkozó korlátozó előírásokat tartalmazott, egy esetben pedig *de facto* értékesítési korlátozások álltak fenn. Mindezek állami beavatkozás következményei voltak. A mintában szereplő vállalatok ezzel kapcsolatban azt állították, hogy e korlátozások lényegtelenek, mivel idejétmúltak, és csupán nem kötelező érvényű belső vállalati szabályok. E dokumentumok azonban többek között a vállalatok kereskedelmi tevékenységének alapvető szabályait határozzák meg. A vállalatok állításaival ellentétben, a kínai hatóságok kizárólag alapszabályuk és működési engedélyük alapján engedélyezik a vállalatok működését, mely dokumentumok a vállalatok működésének jogi keretét alkotják.

- (74) Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése c) pontjában meghatározott 2. feltételnek („A vállalkozás egyetlenegy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak”) hét vállalat nem felelt meg. Ezekben az esetekben a számvitelt súlyos hiányosságok jellemezték. Az egyik exportőr esetében például az auditált mérleg nem tükrözte az eszközök és források mindenkori valós értékét, mivel azokat nem keletkezésük időpontjában (a beszerzéskor), hanem a pénzmozgások időpontjában könyvelték. A Nemzetközi Számviteli Standardok (IAS) egyik alapszabályának, közelebbről az eredmény-szemlélet elvének ezen megsértését mindamelllett a könyvvizsgálók említés nélkül hagyták. Ebből az következik, hogy a számviteli nyilvántartást nem a nemzetközi számviteli elveknek megfelelően vizsgálták. Egy másik esetben lényeges bizonylatok hiányosságai következtében a nyilvántartás nem volt egyértelmű. Ezt ugyancsak említés nélkül hagyták a könyvvizsgálók. A megállapítással kapcsolatban az érintett fél nem nyújtott meggyőző magyarázatot. Mindezen túlmenően a mintában szereplő két exportáló termelő az auditálást követő pénzügyi években nem követte a könyvvizsgálói által adott, az időbeli elhatárolások, földhasználati díjak, kockázatos hitelekre képzett céltartalékok könyvelésére, valamint az állóeszközök és készletek értékcsökkenésének könyvelésére vonatkozó, a számvitel átláthatóságának biztosítását célzó tanácsokat.
- (75) Kilenc vállalat nem tudta bizonyítani, hogy megfelel a 3. kritériumnak („A vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások”). A szóban forgó esetekben a Bizottság megállapította, hogy az érintett exportőrök nem piaci feltételek mellett jutottak földhasználati jogokhoz és berendezésekhez, és ez a tény költségeik és pénzügyi helyzetük a nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulásaihoz vezetett. A megállapítást a mintában szereplő több kínai exportáló termelő is kifogásolta, állításait, miszerint a kérdéses eszközöket piaci feltételek mellett szerezték be, azonban nem támasztották megfelelően alá.
- (76) A 4. kritériummal vonatkozásában („Az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára”) az elegendő adat benyújtását elmulasztó négy termelővel kapcsolatban megállapították, hogy ezen adatok hiányában nem bizonyították, hogy megfelelnek az adott kritériumnak.
- (77) Végül ugyanez a négy vállalat – hiányos adatszolgáltatás következtében – az 5. feltétel („A valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik”) teljesítését sem bizonyította.

4.1.2. PGE meghatározása a vietnami exportáló termelők tekintetében

- (78) Az alábbi táblázat a piacgazdasági elbírásra vonatkozó megállapításokat foglalja össze minden egyes vállalatra, az alaprendelet 2. cikk (7) bekezdésének c) pontjában foglalt öt feltétel tekintetében.

VÁLLALAT	1	2	3	4	5	Végkövetkeztetés
	Üzleti döntések	Számvitel	Eszközök, áthozott torzulások	Jogi környezet	Valutaváltás	
1. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
2. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
3. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
4. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
5. vállalat	nem	igen	nem	igen	igen	PGE nem
6. vállalat	nem	nem	nem	igen	igen	PGE nem
7. vállalat	igen	nem	nem	igen	igen	PGE nem
8. vállalat	igen	nem	nem	igen	igen	PGE nem

Forrás: az együttműködő vietnami exportőrök kérdőívre adott ellenőrzött válaszai.

- (79) Az érintett vállalatok lehetőséget kaptak arra, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban megtegyék észrevételeiket. A fenti megállapításokkal egyetlen vállalat sem értett egyet, és valamennyi azt állította, jogosult a PGE-re.
- (80) Ami az 1. feltételt illeti, hat vállalat nem tudta bizonyítani, hogy üzleti döntéseit piaci jelzések alapján és jelentős állami beavatkozás nélkül hozza meg.
- (81) Közülük négyre termelésük egészét vagy jelentős részét érintő exportkötelezettség vonatkozik. Az érintett vállalatok azt állították, hogy termékeiket a hazai piacon is értékesíthetik. Beadványaik azonban nem tartalmaztak a megállapítással szembeni releváns ellenérvet. A vállalatok csupán azt hangsúlyozták, hogy jogukban áll beruházási engedélyük módosítását kérelmezni, amennyiben a hazai piacon kívánnak árut értékesíteni, és/vagy ha az értékesítést érintő mennyiségi korlátozásoknak adójellegű célja van. Ebben a vonatkozásban a Bizottság csupán azt kívánja megjegyezni, hogy noha e vállalatoknak elvileg jogukban áll beruházási engedélyük e korlátozásának módosítása, a VI alatt vagy azt követően nem kérelmezték ezt. E vállalatokra így továbbra is értékesítési előírások voltak érvényben, ezért üzleti döntéseiket nem hozhatták meg a piaci jelzések alapján. Ezeket a kérelmeket ezért elutasították.
- (82) A fennmaradó két vállalat esetében megállapították, hogy ezek teljes mértékben állami tulajdont képeznek, és irányítótestületeik közvetlenül kapcsolódnak az állami szervekhez. Mindkét vállalat vitatta a jelentős állami beavatkozás tényére vonatkozó megállapítást, ám mivel kifogásukat nem támasztották alá további érvekkel, azt elutasították.
- (83) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott 2. feltételnek hét vállalat nem felelt meg.
- (84) Három vállalat sem auditált könyveléssel, sem közzétett pénzügyi beszámolóval nem rendelkezett. Három másik vállalat esetében nem lehetett biztosítottak tekinteni azt, hogy a számviteli nyilvántartás megfelel az IAS szabályainak, és azt minden területen alkalmazzák. A könyvvizsgálók ugyanis kifejezetten felhívják arra a figyelmet a közzétett pénzügyi beszámolóknak, hogy a beszámolók nem a Vietnamban kívüli országok és jogrendszerek körében általánosan elfogadott számviteli gyakorlatoknak és elveknek megfelelően kívánják bemutatni a vállalat pénzügyi helyzetét. Ez ellentmond *A pénzügyi beszámolók elkészítésére és bemutatására vonatkozó keretelvek* című IAS-dokumentumban foglalt szabályoknak, amelyek megállapítják, hogy „a pénzügyi beszámolók célja a gazdasági egység pénzügyi helyzetéről, teljesítményéről, valamint a pénzügyi helyzetében bekövetkezett változásokról szóló, a gazdasági döntéseket hozó felhasználók széles köre számára hasznos információk nyújtása”. Emellett a 39. IAS megállapítja, hogy valamennyi olyan gazdasági egység, amelynek pénzügyi beszámolója megfelel az IAS-szabályoknak, e megfelelésre kifejezetten és korlátozásoktól mentesen utal a beszámolóhoz fűzött megjegyzésekben, ami e vállalatok esetében nyilvánvalóan nem teljesült.
- (85) E vállalatok közül kettő esetében a könyvvizsgálók jelentésükben súlyos problémákra hívták fel a figyelmet, míg egy vállalat esetében a könyvvizsgálók által elvégzett ellenőrzés messzemenően elégtelen volt a számvitel megbízhatóságának garantálásához.
- (86) Az érintett hét exportáló termelő vitatta e megállapítások jogosságát. Abban a tekintetben azonban, hogy i. három vállalat esetében nem álltak rendelkezésre auditált beszámolók; ii. két vállalat esetében maguk a könyvvizsgálók jeleztek súlyos hiányosságokat; iii. az utolsó két vállalat esetében a könyvvizsgáló külön felhívta a figyelmet arra, hogy a vállalatok számvitele nem felel meg az általánosan elfogadott számviteli elveknek, e hét vállalat beadványai nem tartalmaztak olyan új elemet, amely módot adott volna a Bizottság szolgálatai megállapításainak módosítására, ezért a kifogásokat elutasították.

- (87) Ami a 3. kritériumot illeti, tekintettel a piacgazdasági feltételeknek nem megfelelő, hatóságilag megszabott földhasználati jogokkal, különösen e jogok árának meghatározásával és árának módosításával kapcsolatos helyzetre, egyetlen vállalat sem tudta bizonyítani, hogy nem álltak fenn a nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások. Három vállalat esetében további, a korábbi nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulásokat állapítottak meg az eszközök értékelése tekintetében. A vállalatok vitatták e megállapításokat, ám mivel kifogásaikat nem támasztották alá új elemekkel, azokat a Bizottság elutasította.
- (88) A 4. és 5. feltételnek a nyolc vállalat mindegyike megfelelt.
- (89) Emlékeztetni kell arra, hogy a következetesen alkalmazott bizottsági gyakorlat szerint a PGE feltételeinek vizsgálata a kapcsolt társaságokat is magában foglaló vállalatcsoport egészére vonatkozik, ezért abban az esetben, ha a kérelmező leányvállalata vagy egyéb vietnami kapcsolt vállalata az érintett termék gyártója és/vagy értékesítője, akkor ezeknek a vállalatoknak is PGE-kérelmet kell beadniuk. Mivel két vállalat elmulasztott PGE-kérelmet benyújtani egyik kapcsolt vietnami termelő vállalata vonatkozásában, ezért nem lehetett megállapítani, hogy a vállalatcsoport egésze megfelel-e a PGE feltételeinek.
- (90) Következésképpen úgy határoztak, hogy egyetlen társaság sem felel meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

4.2. Egyéni elbírálás (EE)

- (91) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében vám megállapítása esetén az említett cikk hatálya alá tartozó országok vonatkozásában országos vámot szabnak ki, kivéve akkor, ha a társaságok képesek bizonyítani, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek megfelelnek.
- (92) Ami a KNK-t illeti, a PGE-t kérő exportáló termelők az EE megállapítását is kérelmezték, arra az esetre, ha nem biztosítják számukra a PGE-t.
- (93) A rendelkezésre álló információk alapján megállapítást nyert, hogy egyetlen társaság sem felel meg az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.
- (94) Megállapításra került, hogy mivel a PGE fenti elemzése során termelése egészére vagy annak jelentős részére vonatkozó *de jure* vagy *de facto* exportkötelezettség következtében egyetlen termelő sem tudta bizonyítani azt, hogy megfelel az 1. feltételnek, így kivitelük volumene és az értékesítés feltételei nem szabadon kerültek meghatározásra, hanem a vállalati alapszabály és/vagy a működési engedély által rögzített adminisztratív engedélyezési folyamat alapján. Ennélfogva a mintában szereplő egyetlen kínai exportáló termelő sem tudta bizonyítani, hogy megfelel az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdése b) pontjában megállapított, az exportértékesítés *de jure* és *de facto* szabad meghatározását megkövetelő feltételeknek. Ugyanakkor a PGE-elemzés 5. feltételének eleget nem tevő négy vállalatról megállapították, hogy az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdése d) pontjában foglalt, az árfolyamok piaci árfolyamon történő átszámítását előíró feltételnek sem tesznek eleget.
- (95) Ami Vietnামot illeti, a PGE-t kérő exportáló termelők az EE megállapítását is kérelmezték, arra az esetre, ha nem biztosítják számukra a PGE-t.

- (96) A rendelkezésre álló információk alapján úgy találták, hogy egyetlen társaság sem felel meg az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.
- (97) Amint azt a PGE fenti elemzése mutatta, megállapításra került, hogy az exportmennyiségekről négy társaság nem szabadon döntött, hanem azokat a társaságok működési engedélyében rögzítették. A két kizárólagos állami tulajdonban lévő vállalat elmulasztotta bizonyítani, hogy megfelelő intézkedéseket tett az állami beavatkozás megakadályozása érdekében. A fennmaradó két vállalattal kapcsolatban megállapították, hogy egy olyan harmadik vállalattal állnak kapcsolatban, amely exportértékesítési korlátozások és a belső szervezetét, valamint döntéshozatali folyamatait érintő állami beavatkozás következtében nem felelt meg az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésében megállapított EE-re vonatkozó követelményeknek. Tekintettel arra, hogy a három vállalatra vonatkozó azonos vámtétel alkalmazása esetén lehetőség nyílna az intézkedések kijátszására, a Bizottságnak nem állt módjában megítélni az EE-t az említett két vállalat számára.

4.3. Rendes érték

4.3.1. Analóg ország

- (98) Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerint a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében – amennyiben PGE nem ítélt meg – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott országok tekintetében a rendes értéket egy analóg ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani.
- (99) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság jelezte azt a szándékát, hogy Braziliát kívánja alkalmazni megfelelő analóg országgént a KNK-ra és Vietnamba vonatkozó rendes érték megállapításához, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket ezzel kapcsolatban.
- (100) Az együttműködő exportáló termelők jelezték, hogy szerintük Thaiföld, India vagy Indonézia megfelelőbb analóg ország, mint Brazília. A Brazíliával szemben felhozott fő kifogás az volt, hogy a brazil társadalmi, gazdasági és kulturális körülmények, az egy főre jutó bruttó nemzeti termék, a munkaadó-költségek és a nyersanyag-beszerezési feltételek eltérőek a KNK-belitől és a vietnamitól, illetve hogy Brazília elhanyagolható mennyiségű STAF-típusú lábbelit gyárt.
- (101) A Brazíliától eltérő analóg országot javasoló érdekelt felek közül többen azzal érveltek, hogy egy korábbi, a KNK-ból, Indonéziából és Thaiföldről származó, bőr vagy műanyag felsőrésszel rendelkező egyes lábbelik behozatalára vonatkozó vizsgálat⁽⁴⁾ során Indonéziát választották analóg országnak, így ebben a vizsgálatban is így kellene eljárni.
- (102) A Bizottság brazil exportőröket, valamint más lehetséges analóg országokban, így Indiában, Indonéziában és Thaiföldön működő exportőröket kért fel együttműködésre. Több mint 50 brazil, 50 indiai és 20 indonéz vállalatot kerestek meg levélben. A Bizottság szolgálatai továbbá felvették a kapcsolatot a thaiföldi cipőipari szövetséggel, és megszerezték hat thaiföldi exportáló termelő beleegyezését az együttműködéshez. A többi országban megkeresett vállalatok közül egy indiai, két indonéz és nyolc brazil exportáló termelő jelezte együttműködési készségét.

⁽⁴⁾ Lásd a 3. lábjegyzetet.

A hazai eladások reprezentativitása

- (103) Az analóg ország kiválasztásának egyik legfontosabb kritériuma a hazai piaci eladások reprezentativitása az érintett terméknek az eljárás által érintett nem piacgazdaságú országból vagy országokból származó kiviteléhez képest. Ennélfogva az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében, amelyet az analóg országra is alkalmaznak, annak hazai árait általában akkor tekintik reprezentatívnak, ha a hazai eladások mennyisége eléri a nem piacgazdaságú ország EU-ba irányuló kivitelének 5 %-át.
- (104) Indonézia esetében a két együttműködő indonéz exportáló termelő által bejelentett hazai eladások nem voltak megfelelő mértékben reprezentatívak az érintett országok exportjához képest.
- (105) Ami Indiát illeti, onnan mindössze egyetlen exportőr jelezte együttműködési szándékát, és mivel ennek hazai eladása a vietnami kivitel kevesebb mint 5 %-át tették ki, ez nem volt elegendő mértékben reprezentatív az érintett országokból származó összes exporthoz mérten.
- (106) Thaiföldről hat exportáló termelő jelezte együttműködését és válaszolt a kérdőívre. Mivel azonban ezek hazai eladásai nem érték el a kínai vagy vietnami kivitel 5 %-át, ezért nem voltak elegendő mértékben reprezentatívok tekinthetők az érintett országokból származó összes exporthoz képest. Ennélfogva Thaiföld sem bizonyult megfelelő analóg országnak.
- (107) Ezzel szemben a nyolc együttműködő brazil exportáló termelő három legnagyobbikának egyenkénti hazai eladásai kivitelük több mint 50 %-át tették ki, együttes hazai eladásai pedig megfeleltek az érintett országok kivitelének legalább 5 %-át előíró szintnek.
- (108) Mindezek következtében, tekintettel hazai eladásainak elégséges reprezentativitására, amely szükségtelessé tette a rendes érték számtani képzését és az ezzel esetlegesen együtt járó számos kiigazítást, Brazília mutatkozott a legésszerűbb választásnak.

Verseny a referenciaországban

- (109) A verseny tekintetében ugyancsak Brazília tűnt a legmegfelelőbb analóg országnak, mivel az ottani termelők száma meghaladja a hétezret, és 2004-ben a termelés meghaladta a 700 millió, a hazai fogyasztás pedig az 500 millió párt. Brazília lábbelikivitele 2004-ben mintegy 200 millió pár volt, amelynek több mint felét tették ki a bőr felsőrésszel rendelkező cipők. Brazília fő exportpiacai Észak-Amerika (USA és Kanada), Dél-Amerika és Európa. 2004-ben a behozatal 9 millió párt tett ki, amelynek 80 %-a az érintett országokból származott.
- (110) Az egy főre jutó cipővásárlás tekintetében (beleértve a lábbelik összes típusát) a 2003. évi adatok alapján ugyanakkor Brazília (2,7) megelőzte Thaiföldet (2,3), Indonéziát (1,7) és Indiát (0,6).

Speciális technológiával készült sportcipő

- (111) Ami azt a tényt illeti, hogy Brazília elhanyagolható mennyiségű STAF-típusú lábbelit állít elő, a Bizottság ezt – tekintettel a STAF-típusú lábbelit a vizsgálat hatálya alól kizáró, a (19) preambulumbekkezdésben szereplő döntésre – irrelevánsnak ítélte.

Társadalmi, gazdasági és kulturális körülmények

- (112) Egyes felek azzal érveltek, hogy Brazília messzemenően különbözik a KNK-tól és Vietnamtól a fennálló társadalmi, gazdasági és kulturális körülmények, valamint az egy főre eső bruttó nemzeti termék tekintetében.
- (113) Először is meg kell jegyezni, hogy a kulturális fejlettség eltérései nem játszanak szerepet az analóg ország kiválasztásában; az analóg ország feladata nem a hasonló kulturális szint, hanem a piacgazdasági körülmények tükrözése.
- (114) Ami az eltérő gazdasági fejlettségű ország alkalmazását illeti, meg kell említeni, hogy egy nem piacgazdaságú ország vagy egy átmeneti gazdaság már meghatározásából fakadóan sem rendelkezhet ugyanazokkal a gazdasági jellemzőkkel, mint egy piacgazdaságú ország. Korántsem szokatlan az, hogy gazdasági fejlettségbeli különbség létezik valamely analóg ország és egy nem piacgazdaságú ország vagy átmeneti gazdaság között. Ez a különbség azonban, amennyiben Brazília az egyéb vizsgált tényezők tekintetében megfelelőbb választásnak bizonyul más országoknál, nem lehet akadály Brazília analóg országgént történő kiválasztásának.
- (115) Ugyanez a következtetés adódik az egy főre jutó jövedelem különbsége tekintetében, amely ugyancsak a gazdasági fejlettség mutatója. Érdemes megjegyezni ebben az összefüggésben, hogy a Világbank által a gazdaságok osztályozására használt fő kritérium, a bruttó nemzeti jövedelem alapján Brazília, valamint a KNK, Thaiföld és Indonézia azonos kategóriába tartozik.

Munkaerőköltségek

- (116) Több érdekelt fél hangsúlyozta, hogy a brazil munkaerőköltségek meghaladják a vietnami és a kínait, és ezért a brazílnál alacsonyabb munkaerőköltségekkel rendelkező India, Indonézia vagy Thaiföld megfelelőbb analóg ország lehetne.
- (117) Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az analóg ország nem szükségképpen azon országok közül kerül kiválasztásra, amelyek költség szintje azonos az érintett országokéval, vagy azt leginkább megközelíti, hiszen éppen az utóbbit torzítja az a tény, hogy esetükben nem piacgazdaságú országokról vagy átmeneti gazdaságokról van szó. Amint a fenti (114) preambulumbekzdésben említettük, a nem piacgazdaságú ország vagy az átmeneti gazdaság analóg országának gazdasági fejlettsége eltérhet azokétól. Ehhez hasonlóan az ország gazdasági fejlettségét tükröző munkaerőköltségek sem tekintendők döntő kritériumnak.
- (118) Ettől függetlenül, mint fent említésre került, az indiai, thaiföldi és indonéz exportáló termelők együttműködésének szintje nem biztosította hazai eladásuk szükséges reprezentativitását. Ezek egyikeként referenciaországgént történő kiválasztása számtanilag képzett rendes érték és számos kiigazítás szükségtelen használatát követelte volna meg.

A költség szerkezet különbségei

- (119) Több érdekelt fél észrevételezte, hogy a brazíliai termelők és az érintett országokbeli termelők költség szerkezte eltérő, mivel egyes olyan költségelemek (kutatás-fejlesztés, formatervezés stb.), amelyeket a kínai és vietnami termelők esetében exportált termékeik fogyasztói viselnek, Brazíliában a termelőket terhelik.

- (120) A vizsgálat megállapította, hogy egyes esetekben az érintett országok exportőrei valóban a Közösség olyan korábbi termelőinek értékesítették az érintett terméket, amelyek a gyártási költségek említett elemeit továbbra is fedezik, és a terméket saját márkanevük alatt értékesítik. Ez azonban nem ok Brazília megfelelő analóg országgént történő kiválasztásának elutasítására, mivel a rendes érték megállapítása során e költségelemek tekintetében kiigazítások eszközölhetők.
- (121) Az érdekelt felek észrevételezték továbbá azt, hogy Brazília, illetve a KNK és Vietnam között a nyersanyag-ellátottság, mindenképp a nyersbőrhöz való hozzáférés tekintetében is eltérések vannak. A megfogalmazott állítások azonban egymásnak ellentmondóak voltak, és nem tartalmaztak megalapozott bizonyítékot arra nézve, hogy más ország megfelelőbb analóg országgént jöhetne számításba. Egyes érdekelt felek például azt állították, hogy míg az érintett országok korlátlan nyersanyag-utánpótlással rendelkeznek, Brazíliában csak az alapvető nyersanyag szerezhető be. Más érdekelt felek ezzel szemben azt állították, hogy az érintett országok marhabőr-behozatalra szorulnak, és nyersanyagokkal való ellátottságuk nem áll egy szinten a jelentős és nagy hagyományokkal rendelkező nyersbőrtermeléssel büszkélkedő Brazíliáéhoz.
- (122) Több fél megerősítette, hogy Brazília nyersbőr-ellátottsága jelentősebb, mint az érintett országoké. Brazília rendelkezik a világ egyik legnagyobb tenyésztmarha-állományával, valamint több száz brazil vállalat foglalkozik a nyersbőr cserzésével és kikészítésével. A brazil bőripar évente több mint 30 millió készbőrt állít elő, amelyeknek mindössze 40 %-át használják fel a hazai piacon (lábbeli, bőrcikkek, bútor). A bőrfeldolgozó iparágban összpontosuló nagymértékű gyártási tapasztalat és a nyersanyag rendelkezésre állása mindenképpen lefelé irányuló nyomást gyakorol a braziliai előállítási költségekre. Ennélfogva el kellett utasítani azt a feltételezést, hogy Brazília a nyersanyag-ellátottság szempontja alapján ne lenne megfelelő analóg ország.
- (123) Ugyanezek a felek ezt követően azt állították, hogy az érintett országok alacsonyabb minőségű bőrt használnak, mint a brazil termelők. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a mintában szereplő kínai és vietnami exportáló termelők körében végzett vizsgálat bebizonyította, hogy az általuk használt bőr minősége jobb volt, mint a brazil termelők által használt bőr minősége. Ez azonban nem ok Brazília megfelelő analóg országgént történő kiválasztásának elutasítására, mivel a fizikai jellemzők különbségei tekintetében kiigazítások tehetők a bőr minőségében jelen lévő eltérések figyelembevétele céljából.
- (124) A fentiek fényében a Bizottság úgy határozott, hogy Brazília megfelelő analóg ország.

4.3.2. A rendes érték meghatározása az analóg országban

- (125) Miután Brazíliát választották analóg országnak, a rendes értéket a három legnagyobb együttműködő brazil termelő telephelyein ellenőrzött adatok alapján számolták ki.
- (126) A három brazil termelőnek a hasonló terméket érintő hazai eladásait reprezentatívnak találták az érintett termékeknek a KNK-beli és vietnami exportáló termelők által a Közösségbe kivitt mennyiségéhez képest.
- (127) A független vásárlóknak történt nyereséges értékesítés arányának megállapításával megvizsgálták azt is, hogy a hazai eladások a rendes kereskedelmi forgalomban történtek-e. A három legnagyobb termelőnél elvégzett ellenőrzés bizonyította, hogy az egységnyi költséggel megegyező vagy azt meghaladó nettó értékesítési áron értékesített volumen az egyes termelők teljes forgalmának több mint 80 %-át képviselte. Ennélfogva a rendes érték a tényleges hazai áron alapult, amely a VI során az adott terméktípust érintő összes hazai eladás árának súlyozott átlagaként került kiszámításra, tekintet nélkül arra, hogy az eladások nyereségesek vagy veszteségesek voltak-e.

4.4. Exportár

- (128) Az exportáló termelők közösségi exportjukat közvetlenül, független vásárlók számára vagy Közösségen kívüli, nem kapcsolt kereskedelmi vállalatoknak értékesítették.
- (129) Azokban az esetekben, amikor a közösségi exportot független vásárlók számára közvetlenül értékesítették, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.
- (130) Azokban az esetekben, amikor a közösségi exportra kereskedelmi vállalatokon keresztül került sor, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban azon árak alapján állapították meg, amelyekben az érintett termelők eladták a terméket a kereskedőknek, azaz a független vásárlóknak.

4.5. Összehasonlítás

- (131) A rendes érték és az exportár közötti összehasonlítást gyártelepi paritáson végezték.
- (132) A tisztességes összehasonlítás érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát érintő tényezők eltéréseit. Szükséges és indokolt esetben valamennyi vizsgált exportáló termelő számára jóváírták a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási költségek, az anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségek, a csomagolási, hitel-, jótállási és garanciális költségek, valamint a jutalékok eltéréseit. Kiigazítást eszközöltek továbbá az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a) pontja alapján a bőr minőségi eltéréseire tekintettel, valamint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján a K+F és a formatervezési költségek különbségeire tekintettel.
- (133) A Brazília hazai piacán nem értékesített terméktípusok rendes értékét az indokolt kiigazítások elvégzése mellett a hasonló terméktípusok hazai piaci árai alapján határozták meg.

4.6. Dömpingkülönbözet

4.6.1. Általános módszer

- (134) Az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözet megállapítására a terméktípusonkénti, fentiek szerint meghatározott rendes érték súlyozott átlagának és a terméktípusonkénti, fentiek szerint meghatározott exportár súlyozott átlagának összehasonlítása alapján került sor. Mivel a mintában szereplő egyetlen exportáló termelő sem felelt meg a PGE vagy az EE feltételeinek, egyetlen súlyozott dömpingkülönbözetet számoltak ki a KNK-beli exportőrök mintáját alkotó összes vállalatra, és egy másikat a vietnami exportőrök mintáját alkotó vállalatokra.
- (135) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben megadott határidőn belül jelentkező, de a mintában nem szereplő és egyénileg sem vizsgált együttműködő exportáló termelők tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a mintában szereplő társaságok dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlaga alapján került sor, az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően.

- (136) A Bizottság kérdőívére nem válaszoló, és egyéb módon sem jelentkező exportáló termelők tekintetében a dömpingkülönbség megállapítására a rendelkezésre álló tények alapján került sor, összhangban az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével.
- (137) A nem együttműködő exportáló termelők dömpingkülönbségének megállapítása céljából először az együttműködés hiányának mértékét állapították meg. E célból az együttműködő exportáló termelők által jelentett, a Közösségbe irányuló exportmennyiséget az Eurostat megfelelő behozatali statisztikáival hasonlították össze.
- (138) Abban az esetben, ha az együttműködés szintje alacsony volt, azaz az együttműködő exportáló termelők kivitele nem érte el az érintett termék teljes kivitelének 80 %-át, helyénvalónak találták, hogy a nem együttműködő exportáló termelők dömpingkülönbségét az együttműködő exportáló termelők tekintetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbségnél magasabb szinten állapítsák meg. Ezért ezekben az esetekben a dömpingkülönbséget olyan szinten állapították meg, amely megfelelt a legmagasabb dömpingkülönbségetű együttműködő exportáló termelők legnagyobb mennyiségben eladott terméktípusai dömpingkülönbsége súlyozott átlagának.
- (139) Abban az esetben, ha az együttműködés szintje magas volt, azaz az együttműködő exportáló termelők kivitele elérte az érintett termék teljes kivitelének 80 %-át, helyénvalónak találták, hogy a nem együttműködő exportáló termelők dömpingkülönbségét az érintett országban együttműködő exportáló termelők tekintetében megállapított dömpingkülönbségek súlyozott átlagának szintjén állapítsák meg.
- (140) A következetesen alkalmazott bizottsági gyakorlat szerint a kapcsolt exportáló termelők vagy az ugyanahhoz a társaságcsoporthoz tartozó exportáló termelők a dömpingkülönbség meghatározása szempontjából egyetlen szervezetnek számítanak, ezért számukra egyetlen dömpingkülönbség kerül megállapításra. Ez különösen azért alakult így, mert az egyéni dömpingkülönbségek a dömpingellenes intézkedések kijátszására ösztönözhetnék a feleket, és így azáltal, hogy lehetővé tennék a kapcsolt exportáló termelők számára közösségi exportjuknak a legalacsonyabb egyéni dömpingkülönbséggel rendelkező társaságon keresztül történő bonyolítását, hatástalanná tennék az intézkedéseket.
- (141) E gyakorlatnak megfelelően megállapították, hogy három, egymással kapcsolatban nem álló vietnami exportáló termelő három másik exportáló termelővel áll kapcsolatban. Esetükben a Bizottság úgy döntött, hogy először mind a hat vállalatra egyéni dömpingkülönbséget állapít meg. Ezt követően a kapcsolatban álló vállalatok három csoportjának mindegyike számára az egyes csoportokban lévő két-két vállalat dömpingkülönbségéből súlyozott átlagokat határoztak meg.
- (142) Az egyes exportáló országok exportáló termelői Közösségbe irányuló összes kivitelének és az exportáló országokból származó teljes közösségi importnak az összehasonlítása az együttműködés magas fokát mutatta: a VI folyamán az előbbi meghaladta az egyes exportáló országokból származó teljes közösségi import 90 %-át.
- (143) Ennélfogva az egyes exportáló országok átlagos országos dömpingkülönbségét a mintában szereplő és exportáraikról megbízható adatokat szolgáltató exportáló termelők dömpingkülönbségének súlyozott átlaga alapján szabták meg. Meg kell jegyezni, hogy négy, a mintában szereplő kínai vállalat exportáraikra vonatkozó adatait nem lehetett felhasználni, mert az általuk benyújtott tranzakciós listák megbízhatatlannak bizonyultak (az érintett terméken kívül más termékekre vonatkozó ügyleteket is tartalmaztak, nem egyeztek meg a forrásdokumentációval). Ennek alapján a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett országos dömpingkülönbség az illető exportáló ország minden más exportáló termelőjére is vonatkozik. Mivel a (134) preambulumbekzdésben foglaltak szerint mind a mintában szereplő KNK-beli, mind a vietnami exportáló termelők esetében egyetlen dömpingkülönbséget állapítottak meg, az érintett országok összes többi exportáló termelőjére is ezek a dömpingkülönbségek vonatkoznak.

4.6.2. Dömpingkülönbözet

a) Kínai Népköztársaság

A közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett, egész országra kiterjedő ideiglenes dömpingkülönbözet 21,4 %.

b) Vietnam

A közösségi határparitáson számított CIF-importár százalékában kifejezett, egész országra kiterjedő ideiglenes dömpingkülönbözet 64,0 %.

5. KÁR

5.1. Általános megállapítások

- (144) Meg kell jegyezni, hogy tekintettel a termékkörre vonatkozó fenti ideiglenes következtetésekre, az alábbiakban elemzett adatok nem tartalmazzák a STAF-típusú lábbelikre vonatkozó számadatokat.
- (145) A Bizottság elvégezte a kár ideiglenes elemzését az érintett termék teljes körére, beleértve a gyermeklábbeliket is. Mivel azonban a jelentős kárra vonatkozó ideiglenes megállapításnak az ideiglenes intézkedések tárgyát képező behozatalra kell vonatkoznia, az alábbi részletes elemzés a gyermeklábbeliket nem tartalmazó behozatalra vonatkozik, mivel ezek közösségi érdek alapján ideiglenesen kivonásra kerülnek az intézkedések hatálya alól. Erre azért van szükség, mert az elemzés olyan intézkedésekhez kapcsolódik, amelyeknek a kár megszüntetésének szintjén kell alapulnia, amely különböző lesz a gyermekcipők kizárása esetén. Mindamellet meg kell jegyezni, hogy a gyermekcipők kizárása lényegileg nem érinti a kárra vonatkozó ideiglenes megállapításokat: a kárt okozó minden lényeges tényező alakulása attól függetlenül hasonló marad, hogy a gyermekcipőkre vonatkoznak-e az intézkedések.

5.2. Közösségi termelés

- (146) A Közösségen belül az érintett terméket több mint nyolcezer termelő állítja elő. A közösségi termelés mintegy 80 %-a Olaszországban, Portugáliában és Spanyolországban koncentrálódik. Kisebb mértékben azonban csaknem minden tagországban gyártanak lábbelit.
- (147) Egyes közösségi felek azt állították, hogy bár nem állítják elő az érintett terméket, mégis a közösségi termelők körébe tartoznak, mivel végeznek az érintett termékekkel kapcsolatban formatervezési, márkázási, K+F, irányítási és kiskereskedelmi tevékenységet.
- (148) Az ezzel kapcsolatban bevett gyakorlat szerint közösségi termelő csak a Közösségben a terméket előállító gazdálkodó szervezet lehet. A hagyományos közösségi termelők esetében a termékfejlesztési, formatervezési és gyártási tevékenységek minden eleme a Közösségben történik. Más közösségi termelők a lábbeli valamely részét – általában a felsőrészt – nem közösségi forrásokból szerzik be, ám magának a lábbelinek az előállítása a Közösségben történik, és a végeredmény a Közösségből származónak minősül. Ennek oka az, hogy a hozzáadott értéket teremtő legfontosabb műveleteket a Közösségben végzik. Ezt egyetlen érdekelt fél sem kérdőjelezte meg. A fenti preambulumbekapcsolásban említett felek helyzete különbözik ettől abban az értelemben, hogy bár a termékfejlesztés és formatervezés egy része a Közösségben történik, a gyártási műveletekre és a termék gyári kifejlesztésére nem a Közösségben kerül sor. Az így készülő termékek nem minősülnek a Közösségből származónak, ezért e közösségi felek nem tekinthetők közösségi termelőknek. Így ezek igényét elutasították.

- (149) Ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében vett teljes közösségi termelést a (146) preambulumbekkezdésben említett termelők teszik ki.

5.3. Közösségi gazdasági ágazat

- (150) A panaszt 814 vállalatot képviselő közösségi termelők és/vagy ezek nevében nyújtották be. A panaszosok az érintett termék teljes közösségi termelésének jelentős hányadát, jelen esetben mintegy 42 %-át képviselik.
- (151) Tekintettel a panaszos közösségi termelők nagy számára, a kárelemzés céljára az alaprendelet 17. cikkének rendelkezéseit kellett alkalmazni. Ennek megfelelően tíz termelőből álló mintát képeztek. A mintában szereplő tíz termelő, amely együtt a panaszos közösségi termelők teljes termelésének némileg több mint 10 %-át képviselte, teljes mértékben együttműködött a vizsgálat során.
- (152) A fentiek alapján az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett közösségi gazdasági ágazatot a 814 panaszos közösségi termelő, azaz a mintában szereplő és abban nem szereplő termelők alkotják. A továbbiakban ezekre „közösségi gazdasági ágazatként” hivatkozunk.

5.4. Közösségi fogyasztás

- (153) A közösségi fogyasztás az alábbi adatok alapján került meghatározásra:

- a közösségi termelők termelése,
- a közösségi termelők kivitele,
- a teljes közösségi behozatal.

- (154) Ezen az alapon a közösségi fogyasztás az alábbiak szerint alakult:

	2001	2002	2003	2004	VI
Fogyasztás (ezer pár)	586 280	530 130	550 028	577 573	591 053
Index: 2001 = 100	100	90	94	99	101

Forrás: Eurostat, a panaszban megadott adatok.

- (155) A közösségi fogyasztás először 2002-ben 10 %-kal csökkent, azután emelkedni kezdett. Összességében a közösségi fogyasztás 1 %-kal nőtt. Az egy főre jutó közösségi fogyasztás viszonylag stabil maradt az érintett időszakban.

5.5. Az érintett országokból származó behozatal

5.5.1. Az érintett dömpingelt behozatok hatásainak összesített értékelése

- (156) A Bizottság mérlegelte, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatok hatásait az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében rögzített kritériumok alapján összesítve kell-e értékelni. E cikk előírja, hogy a két vagy több, dömpingellenes vizsgálatoknak egy időben alávetett országból érkező behozatal hatásait csak abban az esetben kell összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözlet magasabb az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és egyik ország kivételének mennyisége sem elhanyagolható; továbbá b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.
- (157) Ebben a tekintetben először is megállapítást nyert, hogy a dömpingkülönbözlet minden egyes érintett ország tekintetében nagyobb volt a minimum százaléklábnál. Az egyes országokból származó dömpingelt behozatal nem volt elhanyagolható az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében sem. A KNK-ból származó behozatal a közösségi fogyasztás mintegy 9 %-át, a Vietnamból származó pedig mintegy 14 %-át tette ki a VI során.
- (158) A vizsgálat azt is megállapította, hogy az importtermékek közötti verseny feltételei, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételei hasonlóak voltak. Megállapítást nyert, hogy az érintett országok által gyártott/értékesített bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik és a közösségi gazdasági ágazat által gyártott/értékesített hasonló lábbelik származási helyüktől függetlenül versenyeznek egymással, mivel alapvető jellemzőik tekintetében hasonlóak, fogyasztói szemszögből egymással helyettesíthetők, és azonos csatornákon kerülnek értékesítésre. A vizsgálat azt is megállapította, hogy a KNK-ból és a Vietnamból származó import alakulása hasonló tendenciát mutatott: a 2001 és a VI között eltelt időszakban mindkét ország mintegy 40 millió párral növelte a Közösségbe irányuló exportját. A két ország importárai ugyancsak egyaránt csökkenő trendet mutattak: a KNK-ból származó import ára 39 %-kal, a vietnami import ára 22 %-kal mérséklődött. Ezek az árak ugyanakkor alacsonyabbak voltak a közösségi gazdasági ágazat a kereskedelem hasonló szintjén mért árainál.
- (159) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy az összesített értékelés kritériumai ebben az esetben nem teljesültek, mivel az érintett országok piaci részesedése eltérően alakult, és árszintjük eltérő volt.
- (160) Az alábbi táblázatból azonban látható, hogy az érintett időszakban mindkét ország közösségi exportja, piaci részesedése és átlagos egységára hasonlóan alakult:

Behozatal és piaci részesedés					
	2001	2002	2003	2004	VI
KNK (ezer pár)	12 772	11 942	21 340	26 763	53 470
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	94	167	210	419
Piaci részesedés	2,2 %	2,3 %	3,9 %	4,6 %	9,0 %
Vietnam (ezer pár)	41 241	47 542	64 666	81 042	81 477
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	115	157	197	198
Piaci részesedés	7,0 %	9,0 %	11,8 %	14,0 %	13,8 %

Átlagár					
	2001	2002	2003	2004	VI
KNK (EUR/pár)	12,4	12,2	9,1	7,5	7,5
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	98	74	61	61
Vietnam (EUR/pár)	12,5	11,8	10,5	9,8	9,7
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	95	84	79	78

(161) Rá kell mutatni arra, hogy a kínai import megugrása a 2004-et is jórészt lefedő VI során nagy valószínűséggel a mennyiségi korlátozások 2005. januári feloldásával függ össze. Mindazonáltal bevett gyakorlat, hogy a behozatal és az árak alakulását több év viszonylatában vizsgálják – ebben az esetben ez az időszak 2001. január 1-jétől a VI végéig tartott. Ebben az összefüggésben a kínai és a vietnami import egyértelműen azonos módon alakult. Ugyanakkor a két ország árszintje között fennálló abszolút különbség nem releváns az összesített értékelés tekintetében; ezt számos tényező, például az eltérő termékösszetétel is magyarázhatja. Ami releváns ebből a szempontból, az az árak alakulása az érintett időszakban, ez pedig a két ország tekintetében hasonló volt. Mindezek miatt az állítást nem fogadták el.

(162) Ennélfogva a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy az összesített értékelés minden feltétele teljesült, és így az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatását a kár elemzése céljából együttesen kell értékelni.

5.5.2. Az érintett dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése

	2001	2002	2003	2004	VI
Behozatal (ezer pár)	54 013	59 484	86 006	107 805	134 947
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	110	159	200	250
Piaci részesedés	9,2 %	11,2 %	15,6 %	18,7 %	22,8 %

Forrás: Eurostat.

(163) A fenti táblázatból látható, hogy az érintett termék érintett országokból származó közösségi importja az érintett időszakban több mint kétszeresére nőtt.

(164) Az érintett országok piaci részesedése az érintett időszak során jelentősen, a 2001-es 9,2 %-ról a VI idejére 22,8 %-ra emelkedett. Ugyanakkor eközben a közösségi fogyasztás viszonylag változatlan maradt.

- (165) Egyes érdekelt felek állítása szerint az érintett országokból származó behozatal alakulását torzította az importkvóták 2005. január 1-jei eltörlésének hatása. Az állítás szerint ez annak tudható be, hogy egyes vállalatok a rendszeren 2004 végén esedékes exportjukat 2005 elejére halasztották. Ezzel kapcsolatban először is azt kell megjegyezni, hogy bár a kvótarendszer eltörlése valóban hatással lehetett az import alakulására 2005 első negyedévében, ez a hatás csak a két érintett ország egyikében jelentkezett, és nem érintette a vizsgálatba bevont összes terméket. Az adatok ugyanakkor azt mutatják, hogy a behozatal az érintett időszak egészében folyamatosan emelkedett. Ennélfogva a mennyiségi korlátozások feloldása nem okozott torzulást, és semmiképpen sem vezetett azonos következtetés módosításához, miszerint a dömpingelt behozatal jelentősen emelkedett a 2001 és a VI vége közötti időszakban.

5.5.3. A dömpingelt behozatal árának alakulása

	2001	2002	2003	2004	VI
EUR/pár	12,4	11,9	10,2	9,2	8,9
Index: 2001 = 100	100	96	82	74	71

Forrás: Eurostat.

- (166) Az importárak jelentősen, a 2001-es 12,4 euróról a VI alatti 8,9 euróra csökkentek. Ez az érintett időszak egészében csaknem 30 %-os csökkenést jelent.

5.5.4. Alákínálás

- (167) Az alákínálás elemzésének céljából a mintában szereplő exportáló termelők importárait összehasonlították a közösségi gazdasági ágazat áraival az egyes hasonló terméktípusok VI során mért árának súlyozott átlaga alapján. A közösségi gazdasági ágazat árait gyártelevi paritásra igazították, és azokat a vámmal növelt, közösségi határparitáson számolt CIF-árakkal vetették össze. Az árak összehasonlítását azonos kereskedelmi szinten, szükség esetén megfelelően kiigazítva, és a visszatérítések, árengedmények levonásával végezték el. A tisztességes összehasonlítás érdekében kiigazításokat végeztek az importőrök Közösségben felmerült költségei (formatervezés, nyersanyagok kiválasztása stb.) tekintetében, mely költségeket máskülönben nem tükrözne volna az importár. Mivel a lábbelit az importőrök által megadott specifikáció (nyersanyag, forma stb.) alapján rendelésre gyártják, e költségeket meg kell jeleníteni az importált lábbeli árában ahhoz, hogy lehetővé váljon a tisztességes összehasonlítás a hasonló költségelemeket ugyancsak tartalmazó közösségi gazdasági ágazati árakkal.

- (168) Az együttműködő exportáló termelők árai alapján az országonként megállapított alákínálási különbözetek a közösségi gazdasági ágazat árának százalékában kifejezve az alábbiak:

Ország	Alákínálás
KNK	12,8 %
Vietnam	11,3 %

5.6. A közösségi lábbelitermelő ágazat sajátosságai

- (169) A közösségi lábbelitermelő ágazat jellemzően mikro- (10 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató) és kisvállalatok hálózataiból áll. Az ágazatban foglalkoztatottak létszámának csak kis része dolgozik több mint 500 főt alkalmazó nagyvállalatnál. A mikro- és kisvállalatok előnye, hogy rugalmasabban alkalmazkodnak a piaci kereslet változásához, másfelől a külső sokkhatásokra pénzügyileg érzékenyebben reagálnak.
- (170) A nemzetközi verseny számos nagyvállalat megszűnéséhez vezetett, míg a kisebb csoportokat alkotó rugalmasabb mikro- és kisvállalatok sikeresebben képesek megőrizni pozícióikat. Az elmúlt néhány év során az ágazatban működő vállalatok száma fokozatosan csökkent, így a dömpingellenes panaszban csupán a „túlélők” vehettek részt. Valószínűsíthető az is, hogy számos mikrovállalat elegendő forrás híján képtelen volt a panasz támogatására. Következésképpen, pusztán a panaszos túlélők helyzetének elemzése feltehetően a vizsgált termék teljes közösségi termelését ért kár mértékének alulbecslését eredményezi.
- (171) Az alábbi táblázatban ezért a panaszos közösségi termelők országainak, így Olaszország, Spanyolország, Portugália, Franciaország, Lengyelország és Görögország nemzeti szakmai szövetségei által rendelkezésre bocsátott egyes makrováltozókat mutatunk be. Az adatok a termelés, a foglalkoztatás az érintett termék gyártásával foglalkozó működő vállalkozások számának alakulását mutatják az érintett időszakban. Az adatokat a Bizottság a lehető legteljesebb körben ellenőrizte.

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelés (ezer pár)	538 910	446 917	408 559	370 143	349 222
<i>Index 2001 = 100</i>	100	83	76	69	65
Foglalkoztatás	238 018	226 126	215 426	201 174	194 579
<i>Index 2001 = 100</i>	100	95	91	85	82
Vállalkozások száma	10 728	10 684	10 447	10 044	9 579
<i>Index 2001 = 100</i>	100	100	97	94	89

- (172) Az érintett időszakban a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik termelése a fenti tagállamokban 35 %-kal csökkent. Ugyanebben az időszakban több mint ezer vállalat kényszerült bezárni kapuit. Ez a foglalkoztatás 43 000 fős, azaz mintegy 20 %-os csökkenését eredményezte. A vállalkozások számának csökkenése különösen jelentős volt a VI alatt, amely – mint korábban is utaltunk rá – nagyrészt átfedi a 2004. évet. Ez arra mutat, hogy a vállalati csődök 2005 első negyedévében gyakoribbá váltak.
- (173) A fenti számadatok egyértelműen bizonyítják, hogy az ágazat az utóbbi években komoly visszaeséssel küzd, és helyzete jelenleg is kritikus.

5.7. A közösségi gazdasági ágazat helyzete

5.7.1. Előzetes megjegyzések

- (174) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése alapján a Bizottság megvizsgálta minden olyan gazdasági tényezőt és mutatót, amely befolyásolta a Közösség gazdasági ágazatának helyzetét. Rá kell mutatni azonban arra, hogy az alaprendeletben felsorolt nem minden tényező befolyásolta a Közösség lábbermelő ágazatának helyzetét a kár megállapításával összefüggésben. Például, mivel a gyártás rendszerre történik, készletek általában nincsenek, vagy mindössze a még le nem szállított/számlázott megrendeléseket tartalmazzák. A készletek szintjének így a kárelemzés szempontjából kevés jelentősége van. Hasonlóképpen, mivel az ágazat viszonylag munkaintenzív, a termelési kapacitás műszakilag nem korlátozott, és főleg a termelők által felvett dolgozók létszámától függ.
- (175) Amint utaltunk rá, a panaszos közösségi termelők nagy számára tekintettel a mintavételre vonatkozó előírásokat kellett alkalmazni. A kárelemzés céljára a kár mutatóit a következő két szinten állapították meg:
- a makrogazdasági elemeket (termelés, értékesítés, piaci részesedés, foglalkoztatás, termelékenység, növekedés, dömpingkülönbség nagysága és a felépülés a korábbi dömping hatásaiból) a teljes közösségi gazdasági ágazat szintjén értékelték, az egyes termelőktől a panasztételi szakaszban begyűjtött információk alapján. Ezeket a tényezőket ellenőrzés céljából lehetőség szerint összevetették a megfelelő közösségi szakmai szövetségek által benyújtott adatokkal,
  - a mikroökonómiai elemeket (készletek, eladási ár, cash flow, nyereségesség, beruházások megtérülése, tőkebevonási képesség, beruházások, foglalkoztatás, bérek) az egyes vállalatok szintjén, azaz a mintában szereplő vállalatok tekintetében elemezték.

5.7.2. Makrogazdasági mutatók

Termelés, termelőkapacitás és kapacitáskihasználás

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelés (ezer pár)	223 047	182 576	172 339	158 213	146 868
Index: 2001 = 100	100	82	77	71	66

Forrás: a panasztételi szakaszban gyűjtött adatok.

- (176) A teljes közösségi gazdasági ágazat termelése a 2001. évi 223 millió párról a vizsgálati időszakra 146,9 millió párra csökkent. Ez több mint 30 %-os visszaesés.
- (177) Bár a vállalatokat elvileg bizonyos termelési szint elérésére hozzák létre, ezt a szintet jelentősen befolyásolja a vállalat által alkalmazott dolgozók száma. Ennek oka, hogy – mint említettük – a lábbeli gyártási folyamatának nagy része munkaintenzív. Ilyen körülmények között, változatlan számú vállalat esetén a kapacitás mérésének legmegfelelőbb módja a vállalatok foglalkoztatási szintjének vizsgálata. Ez a közösségi gazdasági ágazatban foglalkoztatottak számát bemutató alábbi táblázat alapján hajtható végre. A termelési kapacitás megállapításának további módja lehet az ágazatban működő társaságok számának vizsgálata. Ennek alakulását fentebb már bemutattuk, itt csak emlékeztetünk rá, hogy az érintett időszakban több mint ezer vállalat szűnt meg.

Értékesítés és piaci részesedés

	2001	2002	2003	2004	VI
Értékesítés (ezer pár)	158 913	125 665	121 234	111 240	105 749
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	79	76	70	67
Piaci részesedés	27,1 %	23,7 %	22,0 %	19,3 %	17,9 %

Forrás: a panasztételi szakaszban gyűjtött adatok.

- (178) Mivel a termelés megrendelések alapján történik, a közösségi gazdasági ágazat forgalma a termeléshez hasonló, csökkenő trendet követett. A közösségi piacon eladott cipők mennyisége 2001 és a VI között több mint 50 millió párral, azaz 33 %-kal esett vissza.
- (179) Ez a piaci részesedés több mint kilenc százalékpontos csökkenését jelentette: a közösségi ágazat részesedése 27,1 %-ról 17,9 %-ra csökkent az érintett időszakban.

Foglalkoztatás

	2001	2002	2003	2004	VI
Foglalkoztatottak száma összesen	83 238	69 361	66 425	61 640	57 047
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	83	80	74	69

Forrás: a panasztételi szakaszban gyűjtött adatok.

- (180) Az érintett időszak egészét tekintve a foglalkoztatottság meredeken visszaesett. A közösségi gazdasági ágazatban több mint 26 000 munkahely szűnt meg, ami 31 %-os csökkenést jelent a 2001 és a VI közötti időszakban.
- (181) A táblázatból az is látható, hogy a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelit termelő ágazat egészében több mint 43 000 munkahelyet számoltak fel. Ezt az adatot aláhúzza az a tény, hogy 2001 és 2004 között, azaz a panasz benyújtását megelőzően mintegy 700 vállalat zárta be kapuit (vö. az említett táblázattal), így ezek nem vehettek részt a vizsgálatban.

Termelékenység

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelékenység	2 680	2 632	2 594	2 567	2 575
<i>Index 2001 = 100</i>	100	98	97	96	96

Forrás: a panasztételi szakaszban gyűjtött adatok.

- (182) A termelékenységi mutatót a termelési érték és a közösségi gazdasági ágazatban foglalkoztatottak számának hányadosaként számolták ki, a fenti táblázatok alapján. Az adatok azt mutatják, hogy a közösségi gazdasági ágazat termelékenysége az érintett időszakban viszonylag stabil maradt.

Növekedés

- (183) 2001 és a VI között, miközben a fogyasztás nagyjából változatlan maradt, a közösségi gazdasági ágazat forgalma jelentősen, mintegy 30 %-kal esett vissza. Ez a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének 9 százalékpontos csökkenését eredményezte. Meg kell jegyezni, hogy ugyanebben az időszakban az érintett országok több mint kétszeresére növelték közösségi kivitelüket, és közösségi piaci részesedésüket mintegy 14 százalékponttal növelték.

A dömpingkülönbözlet mértéke

- (184) A tényleges dömpingkülönbözlet mértékének a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatását illetően megállapítható, hogy tekintettel az érintett országokból származó behozatal mennyiségére és áraira, ez a hatás nem elhanyagolható.

Felépülés a korábbi dömping vagy szubvenció hatásaiból

- (185) 1998 februárjában dömpingellenes intézkedéseket vezettek be a KNK-ból, Indonéziából és Thaiföldről származó, bőr vagy műanyag felsőrésszel rendelkező egyes lábbelik behozatalára. Ezek az intézkedések részben lefedték a jelenlegi vizsgálat tárgyát képező termékeket is. Az intézkedések közelgő lejáratáról szóló értesítés közzétételét követően nem érkezett kérelem a felülvizsgálatukra, így 2003 márciusában azok hatályukat veszítették. Felülvizsgálati kérelem hiányában a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a közösségi gazdasági ágazat akkor felépült a korábbi dömping hatásaiból.

5.7.3. Mikroökonómiai mutatók

Termelés és értékesítés

- (186) Jóllehet a termelés és az értékesítés önmagukban nem tekinthetők mikroökonómiai mutatóknak, az alábbi táblázatban a mintában szereplő közösségi termelők és a teljes közösségi gazdasági ágazat összehasonlítása érdekében bemutatjuk a mintában szereplő közösségi termelők ezen adatait.

	2001	2002	2003	2004	VI
Termelés (ezer pár)	17 743	18 828	16 507	12 902	12 129
Index: 2001 = 100	100	106	93	73	68
EU-értékesítés (ezer pár)	15 130	15 877	14 544	13 652	13 422
Index: 2001 = 100	100	105	96	90	89

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

- (187) A 2002. évi növekedést követően a mintában szereplő társaságok termelésének és közösségi értékesítésének volumene a közösségi gazdasági ágazat egészéhez hasonlóan alakult. Az érintett időszakban a termelés volumene több mint 30 %-kal, a forgalom több mint 10 %-kal csökkent. Mint említettük, ugyanebben az időszakban a közösségi gazdasági ágazat termelése (34 %-os) és forgalma (33 %-os) visszaesést könyvelt el.

Készletek

	2001	2002	2003	2004	VI
Ezer pár	2 118	2 375	2 544	2 705	2 470
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	112	120	128	117

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

- (188) Mint fentebb említettük, mivel a gyártás rendelésre történik, a készletek szintjének kevés jelentősége van a közösségi gazdasági ágazatot ért kár meghatározása szempontjából. A társaságok elvileg nem készleteznek, és az esetleges készletek mindössze a szállításra és/vagy számlázásra váró, már feldolgozott rendelések eredményei. Ezt figyelembe véve a készletek 2001 és 2004 között először 28 %-kal emelkedtek, majd a VI végére visszaestek. A VI alatt tapasztalt készletcsökkenésre az ágazatot jellemző szezonális tényezők is hatottak: a készletek általában magasabbak decemberben, mint az első negyedév végén, azaz akkor, amikor a VI lezárult.

Eladási árak

	2001	2002	2003	2004	VI
EUR/pár	20,9	20,5	20,0	19,8	19,4
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	98	96	95	93

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

- (189) Az átlagos egységár az érintett időszakban folyamatosan csökkent. Összességében a csökkenés 7,2 %-ot tett ki. A közösségi gazdasági ágazat árcsökkenése mérsékeltnek tűnhet, különösen a dömpingelt behozatal árának az érintett időszakban tapasztalt 30 %-os csökkenése fényében. Az árcsökkenés értékelésénél azonban figyelembe kell venni, hogy a lábbelit rendelésre gyártják, ezért új rendeléseket rendszerint csak akkor fogadnak el, ha az adott árszint legalább a nullszaldós gazdálkodást biztosítja. Ebben az összefüggésben értelmezhető az alábbi táblázat, amelyből látható, hogy a VI alatt a közösségi gazdasági ágazat csak veszteségek elkönyvelése mellett csökkenthette tovább árait.

Pénzforgalom, jövedelmezőség és a beruházások megtérülése

	2001	2002	2003	2004	VI
Pénzforgalom (ezer euro)	13 497	10 991	8 147	10 754	5 706
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	81	60	80	42
Nettó forgalom nyeresége %-ban	1,6 %	2,1 %	0,1 %	2,3 %	1,1 %
Beruházások megtérülése	5,7 %	8,0 %	0,4 %	10,0 %	4,8 %

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

- (190) A fenti hozammutatók egyértelműen azt mutatják, hogy a vállalatok pénzügyi helyzete az érintett időszakban gyengült. Meg kell jegyezni, hogy a mintában szereplő egyik közösségi termelőnél felmerült szerkezetátalakítási kiadások negatívan befolyásolták a 2003. évre vonatkozó nyereségességi adatokat. A VI alatt különösen szembeötlő volt a gyengülés, ami a 2005 első negyedévében, azaz a VI utolsó negyedévében bekövetkezett súlyosan hátrányos fejleményekre utal.

- (191) Ezek a fejlemények elsősorban a vállalatok pénzforgalmát érintették érzékenyen. A pénzforgalom 2001 és a VI között csaknem 60 %-kal esett vissza. A pénzforgalom szintje főként a kkv-k esetében releváns, amelyeknek – szemben a bankgaranciához könnyebben hozzájutó nagyvállalatokkal – sokszor nincs módjuk külső pénzeszközök bevonására, így többnyire saját pénzeszközeikből kell finanszírozniuk tevékenységüket. A forgalomhoz mért jövedelmezőség 2000 és 2004 között – és 2003 kivételével – nagyjából stabilan, 1,5 % körül alakult, azt követően viszont a jövedelmezőségi küszöbire zuhant. Hasonló trendet mutatott a beruházások hozama.
- (192) A nyereség az érintett időszak egészében alacsony szinten maradt, ami aláhúzza a külső sokkhatásokra természetüknél fogva amúgy is érzékeny kkv-k fokozott pénzügyi instabilitását.

Tőkebevonási képesség

- (193) A vizsgálat rávilágított, hogy számos közösségi termelő tőkeigényét roppant kedvezőtlenül érintette nehéz pénzügyi helyzete. Erre különösen egyéni nyereségességi szintjük alakulása, és főként pénzforgalmi pozíciójuk visszaesése mutat rá. Mint rámutattunk, a kkv-k sokszor nincsenek abban a helyzetben, hogy megfelelő bankgaranciához jussanak, így nehéz helyzetben jelentős pénzügyi terhekkel kell számolniuk.

Beruházások

	2001	2002	2003	2004	VI
ezer euro	8 026	10 428	6 039	4 119	3 744
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	130	75	51	47

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

- (194) A vállalatok által jóváhagyott beruházások 2001 és a VI között több mint 50 %-kal estek vissza. A beruházások visszaesését a mintában szereplő közösségi termelők pénzügyi helyzetének romlásával összefüggésben kell szemlélni.

Foglalkoztatás és bérek

	2001	2002	2003	2004	VI
Foglalkoztatottak száma összesen	4 705	4 088	3 470	2 861	2 754
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	87	74	61	59

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

	2001	2002	2003	2004	VI
Bérek, fizetések (ezer euro)	66 636	63 955	61 335	50 068	48 485
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	96	92	75	73
Egy főre jutó átlagos bérek, fizetések (euro)	14 163	15 645	17 676	17 500	17 605
<i>Index: 2001 = 100</i>	100	110	125	124	124

Forrás: a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

(195) A mintában szereplő közösségi termelők által foglalkoztatottak száma jelentősen, mintegy 20 000 fővel csökkent a vizsgált időszakban. Mivel a lábbeli rendelésre készül, a forgalom csökkenése azonnal a termelés visszaeséséhez vezet, ami az ágazat munkaintenzív jellege miatt csökkenő foglalkoztatásban csapódik le.

(196) Az egy főre jutó átlagos bérek és fizetések növekedése a viszonylag alacsony keresetű dolgozók számának jelentős csökkenésére vezethető vissza, miközben a magasabb átlagkeresettel rendelkező ügyviteli és vezetői állomány száma nagyjából változatlan maradt. Az álláshelyek számának csökkenése ténylegesen a gyártás szintjén volt elsősorban jelentős, és bár a hivatali személyzet száma is visszaesett, ez utóbbi kevésbé függ a vállalat tevékenységi szintjétől. Az átlagos bérek és fizetések alakulását torzítja továbbá, hogy a vállalatok esetenként végkielégítést fizettek az elbocsátott dolgozóknak.

5.8. A kárra vonatkozó következtetés

(197) A makrogazdasági, azaz a közösségi gazdasági ágazat szintjén értelmezett mutatók elemzése rávilágított arra, hogy a kár elsősorban a forgalom és piaci részesedés visszaesésében öltött testet. Mivel a lábbelit rendelésre gyártják, ez a közösségi termelés volumenére és a foglalkoztatásra is közvetlenül negatívan hatott. Az érintett időszak folyamán a közösségi gazdasági ágazat közösségi piaci eladásai több mint 30 %-kal csökkentek, míg az ágazat piaci részesedése 9 százalékponttal, termelése 31 %-kal és a foglalkoztatottak száma 31 %-kal, 26 000 fővel csökkent.

(198) A lábbelitermelő ágazat költségszerkezeti sajátosságai következtében a nyereséget nem termelő vállalkozások nem maradhatnak működőképeseek. Mivel a közvetlen költségek, elsősorban a munkaerő- és a nyersanyagköltség, a termelési költségek mintegy 80 %-át teszik ki, a termelők csak akkor fogadnak el megrendeléseket, ha a megrendelésre vonatkozó közvetlen költségelemzés elegendő nyereséget mutat.

(199) A mikroökonómiai adatok elemzése rávilágított, hogy a mintában szereplő vállalatok a vizsgálati időszak során elérték a szükséges jövedelmezőségi szint minimumát. A VI során a jövedelmezőségi szintje nullszaldó körül mozgott, és a pénzforgalom vészesen csökkent. Az elemzés rávilágított, hogy mintában szereplő társaságok a VI alatt már csak veszteségek árán csökkenthették volna árszintjüket, mely veszteségeket a kkv-k néhány hónapnál hosszabb ideig képtelenek elviselni.

(200) Ebben az összefüggésben különösen figyelemreméltóak a megszűnt vállalkozások számáról a nemzeti cipőipari szövetségek által benyújtott adatok. A szövetségek adatai szerint 2001 és a vizsgálati időszak között több mint ezer vállalkozás szüntette be tevékenységét.

(201) A fentiekre való tekintettel megállapítást nyert, hogy az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a Közösség gazdasági ágazata jelentős kárt szenvedett.

6. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

6.1. Bevezetés

- (202) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésével és 3. cikke (7) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a Közösség gazdasági ágazata által elszenvedett jelentős kár az érintett országokból származó érintett termék dömpingelt behozatala miatt következett-e be. Megvizsgálták továbbá a dömpingelt behozatalon kívüli olyan ismert tényezőket, amelyek ugyanabban az időben károsíthatták a Közösség gazdasági ágazatát. Ennek célja annak biztosítása volt, hogy a más tényezők által okozott lehetséges kárt ne a dömpingelt behozatalnak tudják be.

6.2. A dömpingelt behozatal hatásai

- (203) Mindenekelőtt emlékeztetni kell a vizsgálat azon megállapítására, hogy az érintett országokból származó lábbelik minden szinten – azaz minden szegmens és típus tekintetében – versenyeznek a Közösség gazdasági ágazata által gyártott és értékesített lábbelikkal, valamint hogy értékesítési csatornáik is jórészt azonosak.
- (204) A dömpingelt behozatal jelentős, az érintett időszakban több mint kétszeresére történő növekedése egybeesett a közösségi gazdasági ágazat helyzetének romlásával. Ez utóbbi egybek mellett a termelés és az értékesítés mintegy 30 %-os csökkenésében öltött testet ugyanebben az időszakban.
- (205) A dömpingelt behozatal felfutása együtt járt a megfelelő átlagár jelentős csökkenésével: az érintett időszakban a dömpingelt behozatal átlagára 30 %-kal esett vissza.
- (206) Egy viszonylag transzparens és rendkívül árérzékeny piacon, ahol a lábbeli rendelésre készül, ennek kettőzötten káros hatása volt a Közösség gazdasági ágazatára. Egyrészt lefelé nyomta a közösségi gazdasági ágazat árait; ezek az érintett időszakban mintegy 8 %-kal csökkentek. Másodsor, ami ennél lényegesebb, az alacsony árakon beáramló import a megrendelések komoly visszaesését eredményezte, ami viszont negatívan érintette a termelést, az értékesítést és a foglalkoztatást.
- (207) A közösségi gazdasági ágazat és az érintett országok piaci részesedésének alakulása árulkodó e tekintetben. A helyzet a következőképpen alakult:

	2001	2002	2003	2004	VI
Érintett országok	9,2 %	11,2 %	15,6 %	18,7 %	22,8 %
Közösségi gazdasági ágazat	27,1 %	23,7 %	22,0 %	19,3 %	17,9 %

- (208) Miközben a Közösség gazdasági ágazatának piaci részesedése 2001 és a VI között mintegy 9 százalékponttal csökkent, az érintett országok piaci részaránya 14 százalékponttal nőtt, viszonylag állandó fogyasztás mellett.

- (209) Tekintettel az egyértelműen megállapított időbeli egybeesésre egyfelől a dömpingelt behozatal folyamatosan csökkenő árak melletti megugrása, másfelől a közösségi gazdasági ágazat forgalmának, piaci részesedésének és foglalkoztatásának visszaesése, illetve árának csökkenése között, a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a dömpingelt behozatal meghatározó szerepet játszott a Közösség gazdasági ágazatának okozott kár létrejöttében.

6.3. Egyéb tényezők hatásai

6.3.1. Más közösségi termelők teljesítménye

	2000	2001	2002	2003	VI
Értékesítés (ezer pár)	223 471	184 702	166 978	152 201	149 345
Index: 2001 = 100	100	83	75	68	67
Piaci részesedés	38,1 %	34,8 %	30,4 %	26,4 %	25,3 %

Forrás: kérdőívekre adott válaszok, panasz, Eurostat.

- (210) A fenti táblázatból látható, hogy az egyéb közösségi termelők közösségi eladásai több mint 70 millió párral, azaz több mint 30 %-kal csökkentek az érintett időszakban. A megfelelő piaci részesedés a 2000. évi 38,1 %-ról a VI-re 25,3 %-ra csökkent. A rendelkezésre álló információ alapján tehát azt a következtetést lehet levonni, hogy a többi közösségi termelő is hasonló helyzetben volt, mint a Közösség gazdasági ágazata, és nem okozott kárt a Közösség gazdasági ágazatának.

6.3.2. A Közösség gazdasági ágazatának exportteljesítménye

- (211) Egyes érdekelt felek állítása szerint a közösségi lábbelitermelő ágazat rossz gazdasági helyzetének oka az ágazat romló exportteljesítménye volt. Ez a feltételezés a közösségi lábbelitermelő ágazat által kiadott jelentés azon megállapításán alapul, hogy az ágazat számára jelentős problémát jelent a külpiacokhoz való hozzáférés, és hogy továbbra is vám- és nem vámjellegű akadályok gátolják azt, hogy a közösségi termelők kihasználhassák exportpotenciáljukat.
- (212) Ebben a tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a kárelemzés a Közösség gazdasági ágazatának a közösségi piacon tapasztalt helyzetére összpontosít. Az exportteljesítmény esetleges romlása ezért a fent elemzett mutatók többségére – így az értékesítésre, a piaci részesedésre vagy az árakra – nincs hatással. A teljes termelési volumen esetében, ahol nem tudjuk megkülönböztetni a közösségi és nem közösségi piacot, mivel a lábbelit rendelésre gyártják, a közösségi eladások csökkenése szükségképpen a termelés visszaeséséhez vezet. Jóllehet az exportértékesítés ugyancsak visszaesett az érintett időszakban, mivel a termelés túlnyomórészt közösségi piaci eladásra irányul, a termelés csökkenésének alapvető oka nem a csökkenő kivitel, hanem a közösségi piacon elszenvedett kár volt. A közösségi termelők fenti megállapítása voltaképpen mindössze az exportpotenciál kihasználásának akadályoztatására utal, azaz annak kifejezése, hogy a közösségi termelők képtelenek növekvő exporttal ellentételezni csökkenő forgalmukat a Közösség piacán, azon a piacon, ahol a kárt elszenvedik.
- (213) Az állítást ezért nem fogadták el, és megállapították, hogy a Közösség gazdasági ágazatának exportteljesítménye nem okozott jelentős kárt.

6.3.3. Egyéb harmadik országokból származó behozatal

- (214) A Bizottság megvizsgálta a harmadik országokból származó behozatalt is. Az alábbi táblázat a VI alatt a teljes közösségi import legalább 2 %-át adó országok piaci részesedésének és átlagárainak alakulását mutatja be:

Piaci részesedés	2001	2002	2003	2004	VI	Eltérés 2001/VI (százalék- pont)
Románia	6,4 %	8,0 %	8,4 %	7,8 %	7,7 %	+ 1,3 %
India	3,9 %	5,0 %	5,4 %	6,4 %	6,2 %	+ 2,3 %
Indonézia	2,0 %	1,9 %	1,6 %	1,6 %	1,6 %	- 0,4 %
Brazília	1,4 %	1,6 %	1,9 %	2,5 %	2,9 %	+ 1,5 %
Makaó	1,4 %	1,9 %	2,4 %	3,3 %	2,5 %	+ 1,1 %
Thaiföld	0,9 %	0,9 %	1,0 %	1,2 %	1,2 %	+ 0,3 %

Átlagár (EUR/pár)	2001	2002	2003	2004	VI	Eltérés 2001/VI
Románia	14,0	14,9	15,1	15,3	15,3	9 %
India	11,7	11,6	10,5	10,4	10,5	- 10 %
Indonézia	12,4	11,6	11,2	9,6	9,6	- 23 %
Brazília	16,9	15,8	13,7	13,2	12,6	- 25 %
Makaó	13,1	11,7	11,0	10,9	11,0	- 16 %
Thaiföld	15,4	14,0	13,2	12,3	12,2	- 21 %

- (215) A felsorolt országok közül egyik sem növelte jelentős mértékben piaci részesedését az érintett időszakban. Piaci részesedésük szintje messze elmaradt az érintett országokétól, és azokétól eltérően alakult. Emlékeztetni kell itt arra, hogy az érintett országok összesített piaci részesedése 2001 és a VI között 9,2 %-ról 22,8 %-ra nőtt.

- (216) Egyetlen ország kivételével az egyéb harmadik országok átlagos egységárai csökkentek az érintett időszakban. E csökkenés mindamelllett kisebb volt az érintett országok árainak csökkenésénél, miközben az árak abszolút szintje egyetlen kivétellel messze meghaladta a dömpingelt behozatal árszintjét az érintett időszak folyamán. Bár az Indonéziából származó import ára a VI alatt alacsonyabb volt a vietnami behozatal áránál, ez csökkenő piaci részesedéssel párosult, miközben Vietnam piaci részaránya meredeken emelkedett. A VI során a fenti országok átlagos importára 30 %-kal haladta meg az érintett országokból származó behozatal árát. Emellett a harmadik országok piaci részesedése nem emelkedett az érintett országokéhoz hasonlóan. Ebből akár az a következtetés is levonható, hogy az egyéb harmadik országoknak piaci részesedésük megőrzése érdekében követniük kellett az érintett országok árainak csökkenő trendjét.

- (217) Mindezek következtében a Bizottság megállapítja, hogy az egyéb harmadik országokból származó behozatal nem befolyásolta jelentősen a Közösség gazdasági ágazatának helyzetét.

6.3.4. A fogyasztási szokások alakulása és a kereslet csökkenése

- (218) Egyes importőrök azt állították, hogy a közösségi lábbelitermelő ágazat által elszenvedett kár oka a kereslet visszaesése volt abban a szegmensben, amelyre a hagyományos közösségi termelők szakosodtak. Egyes exportáló termelők hasonlóképpen azt állították, hogy a változó divat következtében a fogyasztók napjainkban alacsony minőségű, eldobható, tömegcikk típusú lábbeliket keresnek.
- (219) Ebben a tekintetben utalni kell a fenti 2. részre, amelyben megállapítást nyert, hogy az érintett termék és a hasonló termék minden típusa egyetlen terméknek tekintendő, továbbá hogy az érintett országokban és a közösségben gyártott lábbelik egymással minden piaci szinten versenyeznek. Ezért lényegtelen bármely olyan állítás, amely csak egyes típusokra vonatkozik; az elemzést az érintett termék és a hasonló termék szintjén, azaz a megfelelő fenti bekezdésben meghatározott, bőr felsőrésszel rendelkező lábbeli minden típusa tekintetében kell elvégezni. A bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik tekintetében a közösségi fogyasztás viszonylag stabil volt az érintett időszakban. Az állítást ezért elutasították, és megállapították, hogy a kárt nem a kereslet visszaesése okozta.

6.3.5. Árfolyam-ingadozások

- (220) Több exportáló termelő és importőr szerint a közösségi gazdasági ágazat kárát az euro USA-dollárral szembeni erősödése okozta, ami – mivel az állítás szerint a kínai és vietnami lábbeli-kereskedelem döntő része dollárelszámolású – jelentős importárcsökkenést eredményezett.
- (221) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat feladata annak megállapítása, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős kárát a dömpingelt behozatal (annak árai és mennyisége) okozta-e, vagy azt más tényezők eredményezték. Ebben a tekintetben az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése annak bizonyítását írja elő, hogy a dömpingelt behozatal árszintje kárt okoz. Az előírás ezért pusztán az árszint különbségére vonatkozik, és nem teszi szükségessé az árak szintjére ható tényezők elemzését.
- (222) A dömpingelt behozatalnak a közösségi gazdasági ágazat áaira gyakorolt hatását gyakorlatilag az áralakítás, az árleszorítás és az árnyomás megállapítása révén vizsgálják. Ennek céljából összevetik a dömpingelt exportárakat és a közösségi gazdasági ágazat értékesítési árait, amelynek során az összehasonlíthatóság biztosítása miatt szükség lehet az exportárak más valutára történő átszámítására. A valutaárfolyamok használata következőképpen itt mindössze az áreltérés megfelelő alapon történő kiszámítását biztosítja. Nyilvánvaló tehát, hogy az árfolyam elvileg nem lehet kárt okozó tényező.
- (223) Megerősíti ezt az alaprendelet 3. cikke (7) bekezdésének szövege, amely a dömpingelt behozatalon kívüli ismert tényezőkre vonatkozik. E tényezők e cikkben megadott felsorolásában nem szerepel a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényező. Következőképpen, ha az export dömpingelt, és még abban az esetben is, ha kedvezően hatottak rá az árfolyamok, nehéz belátni, hogy az árfolyamváltozás miképpen lehet újabb kárt okozó tényező.
- (224) Ezért a dömpingelt behozatal árszintjére ható tényezők elemzése, legyen az árfolyamváltozás vagy egyéb, nem lehet döntő, továbbá ezek elemzése meghaladná az alaprendelet által előírt követelményeket.

- (225) Mindettől függetlenül, még ha az importárakra ténylegesen hatottak is az árfolyam-ingadozások, ezek hatását lehetetlen lenne elkülöníteni, mivel nem pontosan ismert, hogy az érintett országokból származó import mekkora hányadát számolják el USA-dollárban. A legjelentősebb importőrök ugyanakkor fedezeti ügyletekkel biztosítják az USA-dollárban végrehajtott ügyleteiket, ezért rendkívül nehéz lenne meghatározni a megfelelő vizsgálandó árfolyamot.

6.3.6. A mennyiségi korlátozások felszámolása

- (226) Egyes felek szerint az importkvóták 2005 elején bekövetkezett eltörlése is közrejátszott abban, hogy a közösségi gazdasági ágazatot kár érte. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a mennyiségi korlátozások a két érintett ország közül csupán az egyik országra és az eljárás által érintett termékek nem mindegyikére vonatkoztak. A kár elemzése mindemellett hosszabb időszakot ölel át (amely ez esetben 2001-től a VI végéig tart), és nem csupán a kvóta eltörlését követő időszakra, azaz 2005 első negyedévére vonatkozik. Az állítást ezért elutasították.

6.3.7. A panaszosok elmulasztották korszerűsíteni a gyártást, szétapróztak, munkaerőköltségeik magasak

- (227) Egyes felek szerint a panaszosok nehéz gazdasági helyzete azzal függ össze, hogy nem korszerűsítették üzemüket és gyártási eljárásaikat. Szerintük a kárt az ágazat szétaprózottsága okozta, és az, hogy az képtelen felvenni a versenyt az alacsony munkaerőköltségekkel rendelkező országokból származó importtal.
- (228) A közösségi lábbelitermelő ágazat valóban szétaprózott, és a munkaerőköltség a Közösségben magasabb, mint az érintett országokban. A szétaprózottság foka és a közösségi munkaerőköltségek azonban nem nőttek az érintett időszakban. Emiatt nem állapítható meg ok-okozati összefüggés e tényezők és közösségi gazdasági ágazat helyzetének az érintett időszakban tapasztalt romlása között.

- (229) Az állítást ezért elutasították.

6.3.8. Közösségi lábbelitermelők kitelepülése

- (230) Az importőri szövetség szerint egyes EK-termelők áttelepülése az alacsony munkabérekkel rendelkező országokba hozzájárult a közösségi lábbelitermelő ágazat által elszenvedett kárhoz. Az állítás értelmében a termelés kihelyezésének hatására csökkent a közösségi termelés és értékesítés, és jelentős szerkezetváltási költségek keletkeztek, amelyek befolyásolták e vállalatok pénzügyi helyzetét.
- (231) Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a kárelemzés kifejezetten a közösségi gazdasági ágazat helyzetével foglalkozik. Mivel a termelésüket áthelyező termelők e vizsgálat alkalmazásában a fent leírt okokból nem tekintendők közösségi termelőknek, azaz a közösségi gazdasági ágazat részének, ezért helyzetüket nem értékelték. A termelésüket kihelyező vállalatokból származó behozatalt ezzel szemben figyelembe vették az érintett országokból vagy az egyéb harmadik országokból származó behozatalban.

6.4. Következtetés az ok-okozati összefüggésről

- (232) Igazolást nyert, hogy a Közösség gazdasági ágazata által elszenvedett jelentős kárt – amelyet különösen az értékesítési mennyiség, a piaci részesedés és az egységenkénti eladási ár a jövedelmezőségi mutatók romlását eredményező csökkenése jellemez – az érintett dömpingelt behozatalok okozták. A vizsgált egyéb tényezők hatásai gyakorlatilag nem voltak kimutathatók, ennél fogva ezek nem szakították meg a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat kárt szenvedett helyzete közötti ok-okozati összefüggést.
- (233) A fenti elemzés fényében, amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta egymástól a közösségi gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatását és a dömpingelt import káros hatását, megerősítést nyer, hogy ezen egyéb tényezők nem módosítják azt a tényt, hogy az értékelte kár a dömpingelt behozatalnak tudható be.
- (234) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének értelmében az érintett országokból származó dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott a Közösség gazdasági ágazata számára.

7. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

- (235) Megvizsgálták, hogy érdekében áll-e a Közösségnek a megállapított kárt okozó dömping megakadályozására irányuló beavatkozás.

7.1. A közösségi gazdasági ágazat érdeke

- (236) A fenti elemzés egyértelműen bizonyította, hogy a dömpingelt behozatal kárt okozott a Közösség gazdasági ágazatának. A dömpingelt behozatal mennyiségének elmúlt években tapasztalt nagymértékű növekedése jelentősen leszorította a közösségi lábbelipiac nagykereskedelmi árait, azaz ott gyakorolt nyomást, ahol az importált és a Közösségben gyártott lábbeli egymással versenyez. Amint azt a mintában szereplő és a VI során a nyereségküszöb határán működő közösségi termelők helyzete bizonyítja, a Közösség gazdasági ágazata ma már többnyire nincs abban a helyzetben, hogy megfelelő árszinten biztosítsa a megrendeléseit. Sok esetben mód sincs új megrendelések felvételére, hiszen a jelenlegi árszint mellett ez a gyártási költségek alatti áron történő értékesítéshez vezetne. A Közösség gazdasági ágazata ezért mind az értékesítés árai, mind mennyisége tekintetében nehézségekkel küzd.
- (237) Ebben a helyzetben intézkedések bevezetése hiányában a közösségi gazdasági ágazat helyzete egyértelműen tovább romlana, ami további gyárak bezárásához és újabb munkahelyek megszűnéséhez vezetne. Mivel földrajzilag a termelők jellemzően néhány tagállamban összpontosulnak, és a rendelkezéseket esetenként egyéb helyi vállalkozások számára szervezik ki, egyetlen gyár megszűnésének hatása helyi vállalkozások sokasága felé gyűrűzhet tovább. Ugyanez vonatkozik a helyi nyersanyag-beszállítókra is. Mindennek következtében intézkedések hiányában az egész tevékenységcsoport súlyos csapást szenvedne. Az intézkedések bevezetése ezzel szemben több pozitív hatással járna a Közösség gazdasági ágazatára nézve. Az intézkedések várhatóan gátat szabnak az érintett országokból származó dömpingelt behozatal további jelentős növekedésének, ami lehetővé teheti, hogy a Közösség gazdasági ágazata legalábbis megőrizze jelenlegi piaci pozícióját. Az importadatok is alátámasztják, hogy az érintett országok piaci részesedésének növelése csak a közösségi lábbelitermelő ágazat kárára lehetséges.

- (238) Az érintett országokból származó lábbeliimportra vonatkozó dömpingellenes vámok kivetése nyomán továbbá a nagykereskedők és az importőrök nagyobb valószínűséggel módosíthatják beszerzési csatornáikat oly módon, hogy az árukat ezután – legalábbis részben – a közösségi termelőkől szerzik be. Az intézkedések bevezetése esetén, azaz az importárak nem dömpingelt szintre történő visszaállása nyomán, a Közösség gazdasági ágazata tisztességes körülmények között, megfelelő komparatív előnyök alapján versenyezhetne; ebben az esetben a közösségi gazdasági ágazat újra abban a helyzetben lenne, hogy a szokásos haszonkulcsot biztosító árakon megfelelő mennyiségű új megrendelést biztosítson. Az árak némi emelésére ténylegesen szükség van a kár elhárításához.
- (239) Az intézkedések bevezetése ezért egyértelmű érdeke a Közösség gazdasági ágazatának, azaz a panaszt aktívan támogató termelőknek, de azoknak a közösségi termelőknek is, amelyek a panaszt nem támogatták aktívan, vagy nem tudtak aktívan támogatni.
- (240) Egyes érdekelt felek szerint az intézkedések bevezetése nem állítaná helyre a Közösség gazdasági ágazatának helyzetét, mivel az importőrök egyszerűen az intézkedések által nem sújtott országokba irányítanák át beszerzéseiket. Ezen az alapon e felek azt állítják, hogy semmiféle intézkedés nem szolgálná a Közösség érdekeit.
- (241) Az állítást a következők miatt elutasították. Az a tény, hogy egyes importőrök esetleg más országokból szerezhetik majd be áruikat, nyilvánvalóan nem érv a káros dömping ellen szolgáló intézkedések bevezetésével szemben. Ennek oka nemcsak az, hogy nem lehetséges előre látni e várható eltolódás mértékét, hanem az is, hogy ezt az importot ugyancsak dömpingelhetnék, így új dömpingellenes eljárásra nyílna mód.
- (242) Összegzésként megállapítható, hogy dömpingellenes intézkedések elrendelése lehetővé tenné a Közösség gazdasági ágazata számára, hogy felépüljön a kárt okozó dömping hatásaiból.

7.2. Az egyéb gazdasági szereplők érdeke

7.2.1. A fogyasztók érdeke

- (243) Az eljárás megindításáról szóló értesítést követően fogyasztói érdekképviseltek a számukra elküldött levél ellenére sem nyújtottak be előterjesztést. Egyes felek azonban azt állították, hogy az érintett termék behozatalát sújtó intézkedések bevezetése ellentétes a fogyasztók érdekeivel. E felek szerint, amennyiben a kínai és vietnami termékek közösségi piacra jutása megnehezül, a fogyasztók választási lehetősége nagymértékben beszűkül, mindenekelőtt a főleg kínai és vietnami lábbeliket árusító egyszemélyes piaci szegmensben. Az állítás szerint emellett az intézkedések növelnék az átlagvásárló költségeit, azaz a vételárat, és a Közösség gazdasági ágazata nem rendelkezne elegendő kapacitással a lábbeli iránti teljes kereslet kielégítésére.
- (244) A Bizottság részletesen elemezte az intézkedések fogyasztókra gyakorolt esetleges negatív hatásait. Ennek során az alábbiakat vették figyelembe:

— az e rendelet által bevezetett intézkedések nem érintik a teljes lábbeli ágazat mintegy kétharmadát. A jelen eljárás hatálya alá tartozó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik a teljes közösségi lábbelipiac kevesebb mint 35 %-át képviselik, szemben a 2001-es 46 %-kal,

- a javasolt intézkedések nem vonatkoznak minden bőr felsőrésszel rendelkező lábbelitípusra. A vizsgálat megállapította, hogy egyes lábbelitípusokat – lásd a STAF-típusú lábbelire vonatkozó következtetést – ki kell vonni az intézkedések hatálya alól. Ez tovább szűkíti az intézkedések alkalmazási körét. Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a VI során a STAF-típus az érintett országokból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalának csaknem 20 %-át képviselte,
  - a bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik közösségi piacának továbbra is jelentős ellátói a Kínán és Vietnamon kívüli országok, amelyeket nem érintenek az intézkedések. Az egyéb harmadik országokból származó behozatal, amely a teljes közösségi fogyasztás mintegy 30 %-át képviseli, továbbra is dömpingellenes vám nélkül versenyez. Ugyancsak nem vonatkoznak az intézkedések az EU-beli termelőkre, amelyek eladásai a fogyasztás mintegy felét fedezték,
  - az értékesítési csatorna szereplői rendszerint importőrök/nagykereskedők és forgalmazók/kiskereskedők. Költségei fedezésére és haszonkulcsa biztosítására e két lépcső mindegyike a beszerzési árnál magasabb áron adja tovább az árut. E felár jelentősen eltérhet az egyes közreműködőknél, de átlagosan viszonylag jelentősnek mondható. A VI során például, az együttműködő importőrök 20 % és 200 % között változó, átlagosan 125 %-os árréssel értékesítették a cipőket a kiskereskedők számára. Azaz jelentős eltérés van az importárak és a viszonteladási árak között. Az intézkedések bevezetése esetén a fogyasztók választási lehetőségeinek esetleges beszűkülését vélelmező állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes intézkedések csupán az alacsony, dömpingelt árazás megszüntetését garantálják. Ennélfogva a behozatal volumenére nem vonatkozik majd korlátozás, mivel a közösségi piac nagy részét továbbra is az intézkedések által közvetlenül nem érintett forrásokból látják el.
- (245) Az érintett országokból származó behozatal esetleges visszaesése esetén mindamellett a Közösség gazdasági ágazata és az intézkedések által nem sújtott országok – legalábbis középtávon – képesek lennének ellentételezni a kiesést, bár ez némi időt venne igénybe.
- (246) A termékszála tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az érintett országok nem csupán az egyszemélyes és/vagy az alsó piaci szegmens számára gyártanak lábbelit: Kína és Vietnam felső és középkategóriás márkázott cipőket is gyárt. A vizsgálat azt is megállapította, hogy szemben az elterjedt vélekedéssel, a Közösség gazdasági ágazata ugyancsak a lábbelik teljes skáláját, nem csupán a magas kategóriás, stílusos, városi viseletre szánt cipőket gyártja. Ennek alapján az az állítás, hogy az intézkedések általában és egyes specifikus divatcikktek tekintetében különösen a lábbelik választékának beszűküléséhez vezetnek, legalábbis nem kellőképpen megalapozott.
- (247) Ami az intézkedéseknek a lábbelik fogyasztói ára gyakorolt hatását illeti, tekintetbe kell venni azt, hogy rendkívül jelentős különbség van az intézkedések által érintett importárak és a fogyasztói árak között. Az importárak olyan mértékben alacsonyabbak a fogyasztói áraknál, hogy az utóbbiakra gyakorolt hatás szükségképpen jóval kisebb lesz. Az a tény, hogy legalább két közvetítő jellegű gazdasági szereplő helyezkedik el a behozatal és a fogyasztók számára történő értékesítés között, tompítja a fogyasztókat érő hatást.
- (248) Végezetül azt is meg kell jegyezni, hogy a fogyasztói árakra vonatkozó ideiglenesen rendelkezésre álló adatok szerint a közösségi fogyasztók jórészt nem részesültek a nyomott nagykereskedelmi árak üdvös hatásaiból. Míg a Közösség teljes lábbelipiacán az importárak átlagban több mint 20 %-kal csökkentek 2001 és a VI között, addig a fogyasztói árak némi emelkedést mutattak az adott időszakban. Ezt a vonatkozást külön is vizsgálat tárgyává kell tenni az érintett termékre vonatkozó végleges megállapítások meghatározásakor.
- (249) Az ezen a szinten uralkodó erős verseny következtében valószínűtlen, hogy az intézkedések hatását teljes mértékben a fogyasztóknak kellene viselniük. Megállapítható, hogy amennyiben a három fő gazdasági szereplőtípus egymás között egyenletesen osztja el az intézkedések költségét, akkor a fogyasztókat terhelő költség átlagosan mintegy 2 % vagy páranként 1 euro lenne.

Gyermeklábbeli

- (250) Egyes érdekelt felek észrevételezték, hogy az intézkedések a gyermekcipőket jóval érzékenyebben érintik, mint a vizsgált egyéb lábbelitípusokat. Ennek jórészt az az oka, hogy a gyermekcipőket jóval gyakrabban kell cserélni, mint a felnőttlábbelit – kisgyermekes esetében akár háromszor vagy négyszer olyan gyakran. Ennélfogva a dömpingellenes intézkedések jóval fokozottabb (három-négyszeres) hatást gyakorolnak a gyermekcipőkre, mint más lábbelikre, mivel a fogyasztóknak észrevehetően többet – viszonylagosan és összegezve is többet – kellene költeniük a gyermekcipők vásárlására, mint a felnőttcipőkre. A fogyasztók gyermekcipőkkel kapcsolatos, az intézkedések bevezetésének köszönhető többletköltségei jelentős negatív hatást gyakorolhatnak az átlagos európai család pénzügyi helyzetére is, és gátolhatják a szülők azon törekvésének megvalósítását, hogy gyermekeik számára minőségi lábbelit vásároljanak.
- (251) Mivel az ideiglenes eredmények szerint a gyermekcipőket más cipőknél háromszor-négyszer gyakrabban kell cserélni, megállapítható, hogy a fogyasztókat terhelő abszolút költségek is jelentősen nagyobbak lesznek e típus tekintetében. Az ideiglenes intézkedések így rendkívül jelentős terhet rónának a kisgyermekes családokra. Következésképpen fennáll annak a veszélye, hogy a gyermekcipőkre kivetett intézkedések esetén az intézkedések költsége meghaladja azok hasznát.
- (252) Mindezek alapján a Bizottság ebben az ideiglenes szakaszban arra a következtetésre jutott, hogy a gyermeklábbelik importját sújtó ideiglenes intézkedések a vizsgálat hátralevő részében a kár megakadályozása révén kifejtendő pozitív hatásánál nagyobb a súlyuk a fogyasztókat lehetségesen érő negatív hatásoknak. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy nem áll a Közösség érdekében gyermeklábbelikre vonatkozó intézkedések bevezetése. Következésképpen a gyermeklábbeliket ideiglenesen ki kell vonni az átmeneti dömpingellenes intézkedések hatálya alól; ezt a kérdést a végleges intézkedések esetleges bevezetését megelőzően újra alaposan meg kell vizsgálni.

7.2.2. A forgalmazók/kiskereskedők érdeke

- (253) A forgalmazók/kiskereskedők vagy ezek szervezetei a megadott határidőig csupán néhány előterjesztést nyújtottak be: egyetlen beadvány érkezett egy tagállami kiskereskedői társulástól, míg kérdőíves választ nyújtott be három importőr, amelyek székhelye azonos tagállamban található, és amelyek többek között két élelmiszer-áruházláncot is magában foglaló saját értékesítési hálózattal rendelkeznek. Ez a három importőr a Kínából és Vietnamból származó érintett termék VI alatti importjának mintegy 15 %-át képviselte.
- (254) E felek szerint a kiskereskedelmi ágazat jelentős munkaadó, amelyet hátrányosan érintene a vám kivetése. A felek azt állították, hogy a kiskereskedők a dömpingellenes intézkedésekből fakadó költségeiknek csupán egy részét lennének képesek továbbhárítani a fogyasztókra, és ezért a rossz gazdasági helyzet által amúgy is negatívan érintett pénzügyi helyzetük tovább romlik majd, ami valószínűleg elbocsátásokhoz vezet.
- (255) Jóllehet a kiskereskedelmi ágazattól a vizsgálat keretén belül kapott visszajelzések meglehetősen szűk területet érintettek, és mindössze egyetlen tagállamra korlátozódtak, a Bizottság úgy döntött, hogy a Közösség egészére kiterjedő, részletes elemzést végez. Ennek során az alábbi megállapítások születtek.
- (256) Mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a lábbeli-kiskereskedelem ágazata az összes lábbelitípussal, azaz a jelen vizsgálat által érintettnél jelentősen szélesebb termékkörrel foglalkozik. A forgalmazók/kiskereskedők ugyanakkor többnyire a cipőkön kívül egyéb termékekkel is foglalkoznak. Ez jellemző például a vegyes élelmiszer-áruházakra, amelyek forgalmának a lábbeli cikkek csak kis részét teszik ki. Ezért a kiskereskedelemben foglalkoztatottak száma nem hasonlítható össze minden további nélkül a lábbeligyártó ágazatban foglalkoztatottak számával.

- (257) Továbbá, figyelembe kell venni azt, hogy a kiskereskedelmi ágazatot csak abban az esetben érintené hátrányosan a dömpingellenes intézkedések bevezetése, ha az a közösségi lábbeliforgalom csökkenését eredményezné, azaz, ha a kiskereskedők forgalma jelentősen visszaesne. Amennyiben beszerzési áraik az intézkedések következtében nőnek, a megfelelő haszonkulcs megőrzése céljából a kiskereskedők e növekmény legalább egy részét még mindig átháríthatják a fogyasztókra. A kiskereskedők beadványaikban azt is beismerik, hogy a költségnövekmény egy részét képesek fedezni. Következésképpen csak abban az esetben szenvednének hátrányt, ha az áremelkedés a lábbelieladások visszaeséséhez vezetne. Tekintettel azonban fent az árakkal kapcsolatban tett megállapításokra, az is megállapítható, hogy nem várható a fogyasztás jelentős csökkenése.
- (258) A forgalmazókra/kiskereskedőkre gyakorolt korlátozott hatást képviselő álláspontot az a tény is megerősíti, hogy ezek a cégek általában nem kizárólag a Kínából és Vietnamból származó érintett típusokat, hanem a lábbelitermékek teljes skáláját forgalmazzák. A dömpingellenes intézkedések bevezetése ezért beszerzési áraik csupán egy részét érinti, ami az összes költségek tekintetében viszonylag csekély marad.
- (259) Figyelembe kell venni azt is, hogy a közösségi lábbeli-értékesítés három fő csatornán keresztül zajlik: független kiskereskedők, márkakereskedelmi hálózatok és vegyes élelmiszer-áruházak. Bár léteznek egyéb csatornák is (pl. csomagküldő társaságok), ezek részaránya alacsony.
- (260) A független kiskereskedők alkotják az értékesítés hagyományos csatornáját. Ezek a kereskedők általában közösségi nagykereskedőktől vásárolnak, és magas működési költségeik miatt (bérleti díj, bérek stb.) jelentős árrést alkalmaznak. A független kiskereskedők a lábbelik teljes választékát forgalmazzák (bőr és nem bőr felsőrésszel rendelkező, bármely forrásból származó cipők), ezért az érintett termékhez kötődő forgalmuk – tekintettel az érintett termék összes lábbelieladásban képviselt részarányára – vélhetően korlátozott. Ennélfogva az intézkedések várhatóan legfeljebb rendkívül mérsékelt hatást gyakorolnak rájuk. Mivel e kiskereskedők nagykereskedőktől szerzik be áruikat, feltételezhető, hogy a vámok hatásának egy részét nagykereskedői szinten fogják fel.
- (261) A márkakereskedelmi hálózatok központilag szerzik be a lábbelit, amit azután különböző városokban, nemritkán különböző országokban elhelyezkedő üzleteikben értékesítenek. E hálózatok egyike sem működött együtt a vizsgálatban, ami azt jelezheti, hogy számukra az intézkedések nem okoznak hátrányt. Mindazonáltal néhány megfontolást figyelembe kell venni. Mivel a márkakereskedők nagy tételben vásárolnak és esetenként közvetlenül maguk importálnak, valamint működési költségeik is mérsékeltek, általában alacsonyabb fogyasztói árat képesek kínálni. E társaságok gyakran a városok peremén elhelyezkedő, kevés alkalmazottat foglalkoztató diszkontáruházakat működtetnek. Mivel céljuk a viszonylag alacsony árfekvésű lábbelik értékesítése, az érintett országokból származó beszerzéseik sokszor fontosabbak, mint a független importőrök esetében. Termékskálájukban azonban minden lábbelitípus megtalálható (azaz nem csak az érintett termék), és a lábbeliken kívül egyéb termékeket is értékesítenek. Ráadásul jelentős vásárlóerejük miatt képesek legalább bizonyos mértékben új beszerzési forrást találni, és költségeik emelkedését részben fedezni. Ennélfogva – hasonlóan a független importőrökhöz – csak abban az esetben érintené őket komolyan az intézkedés, ha eladásai a vámok bevezetését követően jelentősen visszaesnének. Ez azonban, mint fent megállapítottuk, valószínűtlen.
- (262) A vegyes élelmiszer-áruházak jelentős súlyt képviselnek az értékesítés mennyisége, kisebbet az értéke tekintetében. Ezek a szereplők a piac alsó kategóriájára összpontosítanak, céljuk jelentős értékesítési mennyiség elérése. A vegyes élelmiszer-áruházak, bár esetenként maguk importálják a lábbelit, többnyire a Közösségben vagy a termékek származási helyén működő ügynökökön keresztül teszik ezt. A lábbelik az élelmiszer-áruházak teljes forgalmának csupán kis részét teszik ki, és mivel e cégek rugalmasan képesek meghatározni beszállítóikat, viszonylag könnyen váltanak át új beszerzési forrásra, vagy növelik beszerzéseiket a Közösségi termelőktől. Ezek miatt feltehető, hogy az intézkedések nem gyakorolnak jelentős káros hatást ezen értékesítési csatorna pénzügyi helyzetére.

- (263) Az együttműködő importőrök által benyújtott adatokból mindezek mellett az is kiderül, hogy a forgalmazók/kiskereskedők az elmúlt évek importárcsökkenéséből sem húztak hasznot. Miközben az importárak átlagban 30 %-kal csökkentek 2001 és a VI között, az együttműködő importőrök átlagos eladási árai viszonylag változatlanok maradtak.
- (264) A fenti megállapításokból az a következtetés adódik, hogy a javasolt intézkedések kiskereskedőkre és forgalmazókra gyakorolt hatása várhatóan korlátozott lesz. Meg kell jegyezni azt is, hogy mivel a Közösség piacán értékesített, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik többségét jelenleg is közösségi termelők állítják elő, amelyek továbbra is képesek széles választékot és az importált termékekhez képest viszonylag rövid szállítási határidőket kínálni, a kiskereskedőknek és a forgalmazóknak ugyan csak érdekében áll a közösségi termelés fenntartása.

7.2.3. A független közösségi importőrök érdeke

- (265) Az elküldött kérdőívekre az érintett termék VI alatti közösségi importjának 25 %-át képviselő 33 importőr válaszolt. Az importőrök helyzetének elemzése során ezért a Bizottság a megadott határidőn belül megbízható adatokat szolgáltató importőrök adataira támaszkodott.
- (266) Egészében véve az együttműködő importőrök mintegy 70 %-ban az érintett országokból szerezték be a terméket. A vizsgálati időszakban átlagos importáruk páranként 9 euro volt. Meg kell jegyezni, hogy míg 2001 és a VI között ez az átlagos importár az Eurostat által megadott trendnek megfelelően mintegy 30 %-kal csökkent, az értékesítés átlagára ugyanebben az időszakban viszonylag állandó maradt.
- (267) Az együttműködő vállalatok súlyozott átlagban 12 %-os nettó nyereségről és átlagosan 125 %-os árrésről számoltak be. Az árrés szintje azonban az egyes vállalatoknál jelentősen eltért, 20 % és több mint 200 % között ingadozott.
- (268) Az együttműködő importőrök között továbbá megkülönböztethetünk két kategóriát: az egyik a magas és középkategóriás piaci szegmensben, a másik az alacsony kategóriás szegmensben aktív.
- (269) Az első csoporthoz tartozó importőrök többnyire korábbi közösségi termelők, amelyek harmadik országokba, nevezetesen az érintett országokba telepítették a gyártást. Ezek a társaságok tevékenységük jelentős részét – formatervezés, kutatás-fejlesztés, nyersanyagbeszerzés – továbbra is a Közösségben végzik, és egyes esetekben saját értékesítési láncsal rendelkeznek. Emiatt munkaerőigényük viszonylag magas, főként a második kategóriához képest. Ezek az importőrök többnyire márkázott lábbelit értékesítenek, éspedig a második kategóriába tartozók árszintjét meghaladó áron. A lábbeliket főként független kiskereskedőkön keresztül értékesítik, ám néha márkakereskedelmi hálózatokat, sőt saját kapcsolt forgalmazókat vesznek igénybe.
- (270) Mivel e társaságok a magas és középkategóriás piaci szegmensben vannak jelen, importáraik is magasabbak más importőrök behozatali árainál, és az együttműködő importőrök adatai alapján az eladási ár páranként átlagosan 11 euróra rúg. Ezek az importőrök nagyon jelentős, átlagban 200 % körüli árrést alkalmaznak, azaz eladási áraik páranként átlagosan 30 eurót tettek ki. Az árrés magas szintjét részben a Közösségben hozzáadott érték (formatervezés, beszerzés, K+F stb. költségei), részben a magas marketing- és márkaköltség magyarázza. Ezek az importőrök a forgalomra vetítve átlagosan 10 %-os haszonkulcsról számoltak be.

- (271) A második csoportba tartozó importőrök – többnyire nagykereskedők, sőt egyes esetekben vegyes élelmiszer-áruházak – inkább a mennyiséget tartják szem előtt. Válaszaik vizsgálata során megállapították, hogy ezen importőrök átlagban páranként 6 eurós importárral dolgoztak. Az is kiderült, hogy a VI során 75 %-os árrést alkalmaztak, és a forgalomra vetítve átlagban 17 %-os haszonkulcsot értek el. Ezeket az adatokat a kedvezőbb költség szerkezet, az alacsony közösségi hozzáadott érték és a mérsékeltebb értékesítési költségek magyarázzák. E vállalatok munkaerőigénye alacsonyabb, az együttműködő vállalatok adatai szerint egyenként átlagban kevesebb mint 10 dolgozót alkalmaznak.
- (272) Eltérő helyzetük miatt a két kategóriába tartozó importőröket várhatóan különbözőképpen érintik az értékvám formáját öltő intézkedések. Az első csoport esetében, mivel a vám magasabb importárra rakódik rá, az intézkedések abszolút értéke magasabb lesz. Ezt a hatást azonban az importőrök eladási árának a fényében kell értékelnünk. Mint említettük, ezek az importőrök átlagban 200 %-os árrést alkalmaznak, ezért még ha teljes mértékben vevőikre (azaz főként kiskereskedőkre és forgalmazókra) hárítják is az importár-növekedést, az abszolút értéken akkor is csupán eladási árak csekély növekedését eredményezi. Ez várhatóan nem befolyásolja jelentősen az általuk értékesített mennyiséget, mivel ezen importőrök a magas és középkategóriás termékekre összpontosítanak. Mindemellett valószínű, hogy e vállalatoknak saját forrásból kell fedezniük az importár-növekedés egy részét, aminek következtében vagy értékesítési költségeiket vagy haszonkulcsukat kell csökkenteniük. Ennek következtében rövid távon, különösen az intézkedések hatályba lépését megelőzően megkötött beszerzéseikre rögzített árak következtében, e vállalatok bizonyos negatív hatásokkal számolhatnak. Ezt a kérdést alább a (286)–(290) preambulumbekzdésben részletesen is tárgyaljuk.
- (273) Ami az importőrök másik csoportját illeti, az esetükben érvényes importárak viszonylag alacsony abszolút szintjét az értékvám mérsékelten emelheti. Viszonylag kényelmes haszonkulcsuk mellett, amely az együttműködő importőrök esetében és súlyozott átlagban 17 % volt a VI során, nem várható e vállalatok pénzügyi helyzetének lényeges romlása. Megjegyzendő, hogy mivel ezek az importőrök elsősorban a mennyiséget tartják szem előtt, valószínű, hogy a nem együttműködő importőrök is ebbe a csoportba tartoznak, és együttműködésük hiányát feltehetően az magyarázza, hogy nem számítanak pénzügyi helyzetüket érintő jelentős negatív hatásokra. Mindazonáltal hasonlóan az importőrök első csoportjához és a (286)–(290) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően az ideiglenes intézkedések hatása, különösen ezen importőri csoport erőteljes mennyiségi irányultsága miatt, jelentős lehet.
- (274) Hangsúlyozni kell azonban a tényt, hogy a fenti elemzés az együttműködő importőrök átlagos adataira támaszkodik. Ezért egyéni teljesítményüktől függően az egyes importőröket eltérő mértékben érinthetik az intézkedések. Azt is meg kell jegyezni, hogy az importőrök általában hosszú távú kapcsolatokat, esetenként partnerséget építenek ki beszállítóikkal, és nemritkán hosszú lejáratú szerződések kötelezik őket, amelyek alapján megrendeléseiket hónapokkal a szállítást megelőzően adják fel. Új beszállítói kapcsolat kiépítése vagy új beszállító ország keresése ezért nemcsak időbe telik, hanem többletköltségekkel is jár. Az a helyzet is előfordul, hogy az importőr az érintett országokban feladott és még nem teljesített megrendelést előre rögzített áron adja el. Ezek az importőrök nyilvánvalóan még részben sem lesznek képesek továbbhárítani a vám hatását, ami ebben az esetben valószínűleg negatívan hat pénzügyi helyzetükre. Nem zárható ki, hogy egyes importőröknek nehézséget okoz majd e pénzügyi sokkhatás kezelése.
- (275) A fentiekből az a következtetés adódik, hogy az intézkedések bevezetése egyes importőrök pénzügyi helyzetét valóban károsan befolyásolhatja. Átlagosan azonban ez a negatív hatás valószínűleg nem okozza az importőrök pénzügyi helyzetének jelentős romlását. Ez mindenekelőtt az alacsony kategóriás piaci szegmensben tevékeny importőrök helyzetével kapcsolatban mondható el, amelyek pénzügyi helyzete jelenleg rugalmasabb, és amelyek az érintett országokból származó, bőr felsőrészrel rendelkező lábbelik feltehetően jelentős hányadát importálják.

7.3. A közösségi érdekre vonatkozó következtetés

- (276) A fenti elemzés során bizonyítást nyert, hogy a Közösség gazdasági ágazatának érdekében áll intézkedések bevezetése, mivel az intézkedések várhatóan legalábbis visszafogják a dömpingelt áron érkező és a Közösség gazdasági ágazatának pénzügyi helyzetére bizonyítottan jelentős negatív hatást gyakorló behozatalt. A Közösség egyéb termelői számára várhatóan ugyancsak előnyös az intézkedés.
- (277) Az elemzés azt is bizonyította, hogy a fogyasztókat nem, vagy csak igen elhanyagolható mértékben fogja érinteni a dömpingellenes intézkedések hatása.
- (278) A forgalmazók és kiskereskedők érintett termékre vonatkozó beszerzési árai ugyan növekedhetnek, ám tekintettel helyzetükre és összes költségeikre, nem várható, hogy az intézkedések jelentősen érintik őket.
- (279) Helyzetükből kifolyólag az importőrök átlagban képesek lesznek megküzdeni az intézkedések hatásával, bár egyeseknek valóban negatív következményekkel kell számolniuk. Ez elsősorban azzal van összefüggésben, hogy beszállítóikkal gyakran hosszú lejáratú szerződések alapján kereskednek, és esetenként rögzített viszonteladási árakat alkalmaznak.
- (280) Összességében azonban az a következtetés adódik, hogy az intézkedések bevezetése, azaz a kárt okozó dömping kiiktatása a Közösség gazdasági ágazata számára lehetővé teszi tevékenységei fenntartását, és véget vet az elmúlt években tapasztalt, a gyárak bezárásában és elbocsátásokban jelentkező negatív fejleményeknek, miközben egyes közösségi gazdasági szereplőkre gyakorolt esetleges káros hatásai nem aránytalanul nagyok a közösségi gazdasági ágazat e hasznához képest.
- (281) Mindez azonban nem vonatkozik a gyermeklábbelikre, amelyeket ezért ideiglenesen ki kell zárni az intézkedések hatálya alól. Ezt a kérdést a végleges intézkedések esetleges bevezetése előtt újra alaposan meg kell vizsgálni.

8. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (282) Tekintettel a dömpinggel, az okozott kárral és a Közösség érdekével kapcsolatban levont következtetésekre, ideiglenes intézkedéseket kell elrendelni az KNK-ból és Vietnamból származó érintett termék behozatalára.

8.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

- (283) A végleges dömpingellenes intézkedések szintjének elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy megszüntesse a dömpingelt behozatal által a Közösség gazdasági ágazatának okozott kárt anélkül, hogy meghaladná a megállapított dömpingkülönbözeteket. A kárt okozó dömping hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedésnek lehetőséget kell adnia a Közösség gazdasági ágazatának arra, hogy költségeit úgy tudja fedezni és olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet rendes versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal hiányában ért volna el.

(284) A rendelkezésre álló információk alapján megállapították, hogy a forgalomra vetített 2 %-os haszonkulcs tekinthető annak a megfelelő szintnek, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a károsító dömping nélkül várhatóan elérhetne. Ez a szint megfelel a legmagasabb nyereségszintnek, amelyet a közösségi gazdasági ágazat az érintett időszakon belül, nevezetesen 2002-ben elért; ebben az évben az érintett országok piaci részesedése viszonylag mérsékelt volt a VI-ben elérhető képest.

(285) A szükséges áremelést ezután az alákínálási számítások céljából meghatározott súlyozott átlagos importárnak a Közösség gazdasági ágazata által a közösségi piacon értékesített termékek kárt nem okozó árával történő, azonos kereskedelmi szinten számított összehasonlítása alapján határozták meg. A kárt nem okozó ár kiszámításához a gazdaságossági küszöbhez igazították a Közösség gazdasági ágazatát alkotó vállalatok eladási árait, és ehhez hozzáadták a fent említett haszonkulcsot. Az ebből az összehasonlításból eredő különbséget ezt követően a teljes CIF-importérték százalékában fejezték ki.

8.2. Ideiglenes vám

(286) Az előbbiektől fényében és összhangban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével, ideiglenes dömpingellenes vámokat kell kivetni a KNK-ból és Vietnamból származó behozatalra a dömping- és a kárkülönbözet közül az alacsonyabbal azonos szinten, az alacsonyabb vám szabályával összhangban.

(287) A fentiek nyomán a kárkülönbözeten alapuló ideiglenes vámok szintje a következő:

Ország	Vállalat	Dömpingellenes vám
KNK	Minden vállalat	19,4 %
Vietnam	Minden vállalat	16,8 %

(288) Tekintettel az eljárás rendkívüli körülményeire, nevezetesen arra, hogy alapvető, nem tartós fogyasztási cikkekre vonatkozik, amely érzékenyen reagál a divat változásaira, és amelynek kereskedelmére egyedi sajátosságok jellemzők, a Bizottság helyénvalónak tartja az ideiglenes dömpingellenes vámok fokozatos bevezetését. Mivel a közösségi gazdasági ágazat különösen a VI utolsó időszakában szenvedett kárt az érintett országok tisztességtelen kereskedelmi gyakorlata következtében, termelési kapacitása jelentősen visszaesett, és ezért a közösségi termelők nem képesek saját termelésből késelem nélkül pótolni az intézkedések nyomán esetlegesen kieső importot. Mint a fenti (176) preambulumbekezdésben megállapítottuk, a közösségi gazdasági ágazat termelési szintje jelentősen magasabb volt a vizsgált kárt okozó dömpinget megelőzően. A dömpingellenes vám fokozatos bevezetése lehetőséget nyújt a közösségi gazdasági ágazatnak a korábbi termelési szint elérésére. Emellett azzal, hogy elegendő idő nyílik a közösségi gazdasági ágazat számára termelésének növelésére, az érintett termék ellátása elegendő lesz a kereslet kielégítéséhez.

(289) A termék valóban divatos fogyasztási cikk, amelyet rendszerint közép- és hosszú lejáratú szerződések alapján szereznek be, és amelyek viszonteladási árait gyakran már a rendeléskor rögzítik. Új beszállítói kapcsolat kiépítése vagy új beszállító ország keresése ezért nemcsak időbe kerül, hanem többletköltségekkel is jár. Az a helyzet is előfordul, hogy az importőr az érintett országokban feladott és még nem teljesített megrendelést előre rögzített áron adja el. Ugyanakkor a termelési átfutási idő miatt nem lesz lehetséges alternatív beszerzési források felkutatása azokra a szerződésekre vonatkozóan sem, amelyek szállítási határideje a közeli jövőben esedékes.

- (290) Az átfutási idő mindenekelőtt ahhoz a tényhez kötődik, hogy a lábbeli nem csupán divatcikk, hanem szezonáru is. A lábbeli formatervezése, a nyersanyag és szállítóinak kiválasztása, és egyes termelési eszközök (öntőformák) és prototípusok legyártása szezonkezdet előtt megtörténik. A lábbeli-kereskedelem e sajátosságai miatt hosszú idő telik el a megrendelés és a szállítás között, ezért az importőröknek előre kell tervezniük, és a kereskedelem feltételeiben bekövetkező változások rendkívül károsak lehetnek számukra. A kereskedelem érdekében ezért helyénvaló az olyan helyzet elkerülése, amelyben a kereskedők már hónapokkal korábban megvásárolt áruit többletvám sújítja.
- (291) Összességében az intézkedések teljes mértékű azonnal bevezetésének a Közösség gazdasági ágazatára gyakorolt valószínű pozitív hatását ebben a helyzetben felülmúlnák a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások.
- (292) Következésképpen a Közösség érdeke az, hogy vám teljes mértéke fokozatosan kerüljön bevezetésre, mégpedig négy lépcsőben, biztosítandó a kárt okozó dömpinget eredményező tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat kiküszöbölését és lehetővé téve a felek új helyzethez való alkalmazkodását úgy, hogy eközben a Közösség piaca nyitott marad, a hagyományos kereskedelmi kapcsolatok megőrződnek, és a keresletnek megfelelő mennyiségű kínálatot biztosítani lehet. A vámok 25 %-os részletekben kerülnek bevezetésre. Mivel az adaptációs időszak szükségképpen rövid – hat hónapos –, a teljes mértékű vám bevezetésének gördülékenysége érdekében helyénvalónak találták a teljes összegű vámtételt az ideiglenes intézkedések időtartamának végéhez lehető legközelebb eső időpontban bevezetni. Hangsúlyozni kell, hogy az eljárás oka a lábbeliágazat különleges természetében keresendő, és alkalmazása szigorúan a jelen vizsgálat ideiglenes megállapításaira szorítkozik.
- (293) Az ideiglenes dömpingellenes vámokat ezért a következőképpen kell bevezetni:

i. e rendelet hatálybalépésétől 2006. június 1-jéig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	4,8 %
Vietnam	4,2 %

ii. 2006. június 2-től 2006. július 13-ig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	9,7 %
Vietnam	8,4 %

iii. 2006. július 14-től 2006. szeptember 14-ig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	14,5 %
Vietnam	12,6 %

iv. 2006. szeptember 15-től

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	19,4 %
Vietnam	16,8 %

(294) A hamis vámbevallásokból és a rendelkezések kijátszásából fakadó veszély minimalizálása érdekében a 2454/93/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ 308. cikkének d) pontja alapján a behozatal releváns adatainak alakulását megerősített importfelügyeleti rendszer követi nyomon. Amennyiben e behozatali trendekben jelentős változás tapasztalható, a Bizottság sürgősen kivizsgálja a helyzetet.

9. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

(295) A megfelelő ügyvitel érdekében rögzíteni kell azt az időszakot, amelyen belül az érdekelt felek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben kitűzött határidőn belül jelentkeztek, írásban kifejtették álláspontjukat, és meghallgatást kérhetnek. Meg kell állapítani továbbá, hogy a vámok megszüntetése tekintetében az e rendelet alkalmazásában tett megállapítások ideiglenes jellegűek, és azokat a végleges intézkedések céljából esetleg felül kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A speciális technológiával készült lábbelik, a gyermeklábbelik és az orrmerevítővel rendelkező lábbelik kivételével ideiglenes dömpingellenes vám kerül bevezetésre a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrészrel rendelkező, az alábbi KN-(TARIC-) kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00 ⁽⁶⁾ (TARIC-kódok: 6403 20 00 90, 6403 30 00 29, 6403 30 00 99, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 93 29, 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 és 6405 10 00 90).

(2) A rendelet alkalmazásában az alábbi meghatározások érvényesek:

a) a „speciális technológiával készült lábbelik” sporttevékenység céljára gyártott olyan lábbelik, amelyek egy- vagy többretegű öntött, de nem direktfröccsöntött, a függőleges és oldalirányú ütések felvételére alkalmas speciális műanyagokból készült talppal rendelkeznek, amelyek műszaki jellegzetességei a gázt vagy folyadékot tartalmazó hermetikus párnázások, az ütéselnyelő vagy -semlegesítő mechanikus alkotórészek és a kis sűrűségű polimer anyagok, amelyek páronkénti CIF-ára legalább 9 euro, és amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 (TARIC-kódok: 6403 91 13 10, 6403 91 16 10, 6403 91 18 10, 6403 91 93 10, 6403 91 96 10, 6403 91 98 10, 6403 99 93 11, 6403 99 96 11, 6403 99 98 11);

⁽⁵⁾ A legutóbb a 2286/2003/EK rendelettel (HL L 343., 2003.12.31., 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkodeket létrehozó 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1993.10.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2005. október 27-i 1719/2005/EK bizottsági rendelet (HL L 286., 2005.10.28., 1. o.) szerint. Az érintett termékkört az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő árumegnevezés és a megfelelő KN-kódok árumegnevezése együtt határozza meg.

b) a „gyermeklábbelik” olyan 3 cm-nél kisebb kombinált talp- és sarokmagassággal rendelkező lábbelik, amelyek

— 24 cm-nél kisebb talpbetéttel rendelkeznek, vagy

— talpbetét hiányában a lábujjtól a sarokig mért belső hosszuk 24 cm-nél kisebb, és

— a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 20 00, ex 6403 30 00 és ex 6405 10 00 (TARIC-kódok: 6403 20 00 10, 6403 30 00 21, 6403 30 00 91 és 6405 10 00 10);

c) az „ormerevítővel rendelkező lábbelik” legalább 100 J energiának megfelelő ütással szemben védelmet nyújtó ⁽⁷⁾ beépített ormerevítővel rendelkező lábbelik, amelyek a következő KN-kódok alá tartoznak: ex 6403 30 00, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00 (TARIC-kódok: 6403 30 00 21, 6403 30 00 91, 6403 51 15 10, 6403 51 19 10, 6403 51 95 10, 6403 51 99 10, 6403 59 11 10, 6403 59 35 10, 6403 59 39 10, 6403 59 95 10, 6403 59 99 10, 6403 91 13 91, 6403 91 16 91, 6403 91 18 91, 6403 91 93 91, 6403 91 96 91, 6403 91 98 91, 6403 99 11 10, 6403 99 33 10, 6403 99 36 10, 6403 99 38 10, 6403 99 93 21, 6403 99 93 91, 6403 99 96 21, 6403 99 96 91, 6403 99 98 21, 6403 99 98 91 és 6405 10 00 10).

(3) Az (1) bekezdésben megjelölt termék vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára az alábbi ideiglenes dömpingellenes vámtételt kell alkalmazni:

i. e rendelet hatálybalépésétől, azaz 2006. április 7-től 2006. június 1-jéig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	4,8 %
Vietnam	4,2 %

ii. 2006. június 2-től 2006. július 13-ig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	9,7 %
Vietnam	8,4 %

iii. 2006. július 14-től 2006. szeptember 14-ig

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	14,5 %
Vietnam	12,6 %

⁽⁷⁾ Az ütással szembeni ellenállás mérésére az EN345 és EN346 európai szabvány az irányadó.

iv. 2006. szeptember 15-től

Ország	Dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	19,4 %
Vietnam	16,8 %

(4) Az (1) bekezdésben említett termék közösségi szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével egyenértékű biztosíték nyújtása.

(5) eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(6) A tagállamok és a Bizottság egyebek mellett az importfelügyeleti rendszer tekintetében szorosan együttműködnek e rendelet betartásának biztosításában.

2. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek az e rendelet hatálybalépésének a napját követő egy hónapon belül kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a kiszolgáltatását, amelyek alapján ez a rendelet elfogadásra került, írásban ismertethetik álláspontjukat, és kérelmezhetik a Bizottság általi szóbeli meghallgatásukat.

Az érintett felek a 384/96/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése szerint az e rendelet hatálybalépésének napját követő egy hónapon belül észrevételeket tehetnek annak alkalmazásával kapcsolatban.

3. cikk

(1) Ez a rendelet 2006. április 7-én lép hatályba.

(2) E rendelet 1. és 2. cikkét hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. március 23-án.

a Bizottság részéről
Peter MANDELSON
a Bizottság tagja